

หมวดที่ 3

งานยุติธรรมและ กิจการตำรวจ

ชุดบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิง
ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง
องค์ประกอบหลักและแนวทางที่มีคุณภาพ

เอกสารฉบับภาษาไทยของชุดคู่มือบริการจำเป็นพื้นฐานสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงนี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women) และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายใต้โครงการปลอดภัยและยุติธรรม: ทำให้สิทธิและโอกาสของแรงงานข้ามชาติหญิงในภูมิภาคอาเซียนเป็นจริง ที่ได้รับการสนับสนุนจากสหภาพยุโรปอันเป็นส่วนหนึ่งของสปอตไลท์อินิซิเอทีฟ เพื่อขจัดความรุนแรงต่อเด็กหญิงและผู้หญิง

หมวดที่ 3

งานยุติธรรมและ
กิจการตำรวจ

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำแนวปฏิบัติฉบับนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากปราศจาก

ความกล้าหาญของผู้หญิงจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง และได้บอกเล่าประสบการณ์ของตนเอง และของเหล่านักธรรมรงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรผู้หญิงที่กระจายอยู่ทั่วโลก ที่ได้เรียกร้องให้มีการบริการและความช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

ความพยายามของรัฐบาลประเทศต่างๆ ที่จะดำเนินการเพื่อยุติปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปกฎหมาย การดำเนินการทางนโยบาย และการดำเนินโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขต่างๆ

ผู้สนับสนุนหลักของโครงการร่วมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง (UN Joint Programme on Essential Services for Women and Girls Subject to Violence) ซึ่งได้แก่ รัฐบาลประเทศออสเตรเลียและประเทศสเปน

ผู้ปฏิบัติงานจากหลากหลายหน่วยงาน นักวิจัย ตัวแทนรัฐบาลที่ได้เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในประชุมให้คำปรึกษาทางเทคนิคระดับสากลว่าด้วยการตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงของภาคสาธารณสุข (Global Technical Consultations on the Health Sector's Response to Violence Against Women) ซึ่งมีส่วนช่วยพัฒนาแนวทางปฏิบัติพร้อมทั้งเครื่องมือลำดับต่อมา และคำแนะนำ (ดูรายละเอียดของผู้เข้าร่วมโครงการได้จาก www.endvawnow.org โดยคลิกที่คำว่า Essential Services)

พันธมิตรที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องในระบบขององค์การสหประชาชาติที่ได้พัฒนาโครงการและปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อผู้หญิง หน่วยงานต่างๆ ขององค์การสหประชาชาติที่มีส่วนร่วมในการช่วยปรับแก้และ/หรือพัฒนาแนวปฏิบัตินี้ได้ใช้เวลาและแบ่งปันความรู้เพื่อให้แน่ใจว่าเราจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีการปรับปรุงการให้บริการแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง เราขอขอบคุณผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ สำหรับพันธมิตรและข้อมูลที่มีมอบให้ ได้แก่ Tania Farha และ Riet Groenen (UN Women) Luis Mora และ Upala Devi (UNFPA) Suki Beavers, Charles Chauvel และ Niki Palmer (UNDP) และ Claudia Baroni และ Sven Pfeiffer (UNODC).

ข้อมูลโดยละเอียดจากเพื่อนร่วมงานที่ UNICEF ได้แก่ คุณ Clarice Da Silva e Paula และ คุณ Kerry Neal

ที่ปรึกษาผู้ซึ่งช่วยในการรวบรวมและเรียบเรียงแนวปฏิบัติที่ได้พัฒนาเป็นชุดบริการนี้ ได้แก่ คุณ Eileen Skinnider และ คุณ Ruth Montgomery

สารบัญ

บทที่ 1: บทนำบริการด้านงานยุติธรรมและกิจการตำรวจที่จำเป็น	6
1.1 บทนำ	6
1.2 วัตถุประสงค์และขอบเขต	6
1.3 ภาษาและอภิธานศัพท์	8
บทที่ 2: กรอบการดำเนินงานสำหรับชุดบริการที่จำเป็น	11
2.1 กรอบการดำเนินงานโดยรวม	11
2.2 ลักษณะเฉพาะของกรอบการดำเนินงานบริการด้านงานยุติธรรมและกิจการตำรวจที่จำเป็น	13
บทที่ 3: แนวทางการให้บริการด้านงานยุติธรรมและกิจการตำรวจที่จำเป็น	14
บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	33

บทที่ 1

บทนำบริการด้านงานยุติธรรม และกิจการตำรวจที่จำเป็น

1.1

บทนำ

แนวทางปฏิบัติสำหรับงานยุติธรรมและกิจการตำรวจมุ่งเน้นที่จะนำเสนอแนวทางในการออกแบบ ดำเนินการ และทบทวนคุณภาพของภาคส่วนด้านงานยุติธรรมและการบริการในกิจการตำรวจสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศในทุกรูปแบบ แนวทางปฏิบัตินี้มีการพัฒนาโดยมุ่งเน้นที่ประเทศที่มีรายได้น้อยถึงรายได้ปานกลางที่อยู่ในสภาวะการฉ้อฉล อย่างไรก็ดีสามารถปรับใช้กับประเทศที่มีรายได้สูงได้เช่นกัน

แนวทางปฏิบัตินี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดบริการที่จำเป็นที่มุ่งหมายจะให้ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ สามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นที่มีการประสานงานระหว่างหลายภาคส่วนและมีคุณภาพได้ดียิ่งขึ้น

1.2

วัตถุประสงค์และขอบเขต

การปฏิบัติกรในงานยุติธรรมและกิจการตำรวจที่มีคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างความมั่นใจว่า กฎหมายต่อต้านความรุนแรงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากลนั้นมีการบังคับใช้ โดยให้ผู้หญิงและเด็กหญิงปลอดภัยจากความรุนแรง และจากความรุนแรงอาจเกิดซ้ำ ลงโทษผู้กระทำผิด และจัดให้มีการรักษาเหยื่อที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ระบบยุติธรรม และทุกภาคส่วนในระบบยุติธรรมจะต้องมีสำนักรับผิดชอบในการที่จะสร้างความเชื่อมั่นว่าจะมีการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคุณ วัตถุประสงค์ของหน่วยความรู้ด้านงานยุติธรรมและกิจการตำรวจ (หน่วยความรู้ที่ ๓) ในชุดบริการที่จำเป็นคือ การช่วยให้ประเทศต่างๆ สร้างความเชื่อมั่นในการจัดทำบริการด้านงานยุติธรรมที่มี

ชุดบริการที่จำเป็นได้สะท้อนให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญของการปฏิบัติกรอันเป็นการประสานงานของหลายภาคส่วนเพื่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง และยังเป็นการรวมแนวทางปฏิบัติสำหรับบริการด้านสุขภาพ บริการด้านสังคม การประสานงานและกลไกการบริหารงานรวมทั้งบริการด้านงานยุติธรรมและกิจการตำรวจ

แนวทางปฏิบัติสำหรับบริการด้านงานยุติธรรมควรจะศึกษาร่วมกับหมวดความรู้ที่ 1 ว่าด้วยภาพรวมและบทนำ ซึ่งกล่าวถึงหลักการ คุณลักษณะร่วม และ องค์ประกอบพื้นฐานที่นำไปปรับใช้ได้ในทุกกลุ่มงานบริการที่จำเป็น แนวทางปฏิบัติเหล่านี้ยังเป็นส่วนเสริมความสมบูรณ์ให้กับแนวปฏิบัติด้านสุขภาพ (หมวดความรู้ที่ 2) แนวปฏิบัติด้านบริการสังคม (หมวดความรู้ที่ 4) และประสานงานและการบริหารการประสาน (หมวดความรู้ที่ 5)

คุณภาพอันเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดเชิงพหุภาคีที่ครอบคลุมและเป็นองค์รวมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง

แม้ว่าจะมีความก้าวหน้าและมีการปรับปรุงกรอบการดำเนินงานด้านกฎหมายและระบบยุติธรรมให้เป็นปัจจุบัน การปฏิบัติการของภาคส่วนงานยุติธรรมและตำรวจก็ยังคงขาดประสิทธิภาพอย่างเห็นได้ชัด และมักจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในระดับที่พึงประสงค์ในการที่จะแก้ไขความรุนแรง สภาพ และขอบข่ายของความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ ในการที่จะคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัยของผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และในการที่จะสร้างความเชื่อมั่นในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของผู้หญิง การศึกษาจากทั่วโลกได้

แสดงให้เห็นว่า ผู้กระทำผิดส่วนมากไม่ได้รับโทษทางกฎหมาย¹ มีคดีความรุนแรงต่อผู้หญิงเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และมีจำนวนน้อยยิ่งกว่าที่คดีที่มีการแจ้งความนั้นมีการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และ มีเพียงไม่กี่คดีที่ในท้ายที่สุดจะมีการพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิด² ในกรณีที่ผู้หญิงเลือกที่จะไม่เรียกร้องความยุติธรรมผ่านกระบวนการทางอาญา แต่เลือกที่จะดำเนินการภายใต้กฎหมายแพ่ง กฎหมายครอบครัว และ/หรือ กฎหมายปกครอง ผู้หญิงก็ต้องเผชิญกับกระบวนการทางกฎหมายที่ใช้ระยะเวลา ยาวนาน ซับซ้อน และมีค่าใช้จ่ายสูง ไม่มีความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือมีอย่างจำกัด รวมถึงความล้มเหลวในการพิจารณา ทบทวนประวัติความรุนแรงเมื่อมีการตัดสินใจในการปกครอง และเข้าถึงเด็กของศาลแพ่งและศาลครอบครัว³

- 1 Johnson, H., Ollus, N. and Nevala, S. (2008) *Violence Against Women Survey: An International Perspective* (HEUNI) หน้า 146; Lovett, J. and UN Women (2013) Why do some men use violence against women and how we can prevent it? Quantitative findings from the United Nations Multi-country Study on Men and Violence in Asia and the Pacific (UN Women, UNFPA, UNDP and UN Volunteers).
- 2 Johnson, H., Ollus, N. and Nevala, S. (2008) *Violence Against Women Survey: An International Perspective* (HEUNI) หน้า 146. โดยทั่วไป ผู้หญิงจำนวนน้อยกว่า 20% แจ้งเหตุรุนแรงครั้งสุดท้ายที่ได้ประสบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งตีความได้ว่า ความรุนแรงต่อผู้หญิงจำนวนมากกว่า 80% ไม่เคยได้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม มีการรายงานเรื่องความรุนแรงทางกายโดยบุคคลที่ไม่ใช่คู่ครองมากกว่าความรุนแรงทางเพศ (การประทุษร้ายทางกายมีอัตราระหว่าง 15% ถึง 27% และความรุนแรงทางเพศระหว่าง 4% ถึง 13% ความน่าจะเป็นของการตั้งข้อกล่าวหาต่อผู้ที่มีเพศอยู่ระหว่าง 1% ถึง 7% ของเหตุทั้งหมดที่มีการแจ้งความเข้ามา ความน่าจะเป็นของคดีที่จะถูกตัดสินว่ามีความผิดมีเพียง 1% ถึง 5% การศึกษาล่าสุดที่ทบทวนการศึกษาที่เป็นตัวแทนในระดับประเทศเขตสหภาพยุโรป 28 ประเทศ แสดงว่า ผู้หญิงจำนวนเพียง 14% ได้เข้าพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากประสบกับความรุนแรงในระดับที่ร้ายแรงตั้งแต่อายุ 15 ปี โปรดดูเพิ่มเติมที่ European Union Agency for Fundamental Rights (2014) *Violence against Women: an EU-wide survey* (Luxembourg) และดู: Lovett, J. and Kelly, L. (2009) *Different systems, similar outcomes? Tracking attrition in reported rape cases across Europe*. Child and Women Abuse Unit, London Metropolitan University; Triggs, S. Mossman, J.J. and Kingi, V. (2009) *Responding to sexual violence: Attrition in the New Zealand criminal justice system*. New Zealand Ministry of Women's Affairs; และ Vetten, L. Jewkes, R Sigsworth, R, Christofides, N, Loots, L. and Dunseith, O. (2008) *Tracing Justice: The Attrition of Rape Cases through the Criminal Justice System in Gauteng*. Johannesburg: Tshwaranang Legal Advocacy Centre, the South African Medical Research Council, and the Centre for the Study of Violence and Reconciliation.
- 3 Johnson, H. and Fraser J. (2011) *Specialized Domestic Violence Courts Do They Make Women Safer?* Community Report: Phase I

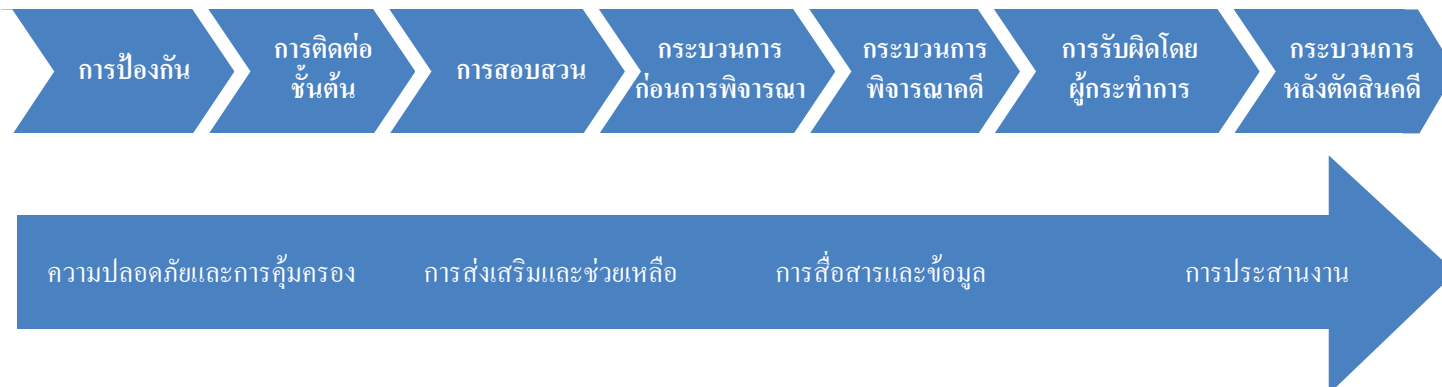
เพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการและประสบการณ์ที่หลากหลายของผู้หญิงและเด็กหญิง หน่วยความรู้นี้ยอมรับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องมีการเลือกในกระบวนการยุติธรรมอย่างกว้างๆ สำหรับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ซึ่งควรครอบคลุมมุมมองในประเด็นขอบเขตทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเด็นด้านกฎหมายอาญา ประเด็นด้านกฎหมายแพ่ง (เช่น การเรียกร้องค่าเสียหายหรือการละเมิดต่อบุคคล) ประเด็นด้านกฎหมายครอบครัว (เช่น การหย่าร้าง การปกครองบุตร และค่าเลี้ยงดู) ประเด็นด้านกฎหมายปกครอง (เช่น กลไกการเยียวยาความเสียหายทางอาญาของรัฐ)⁴ ทางเลือกในกระบวนการยุติธรรมอย่างกว้างๆสามารถนำไปปรับใช้ได้ในประเทศที่มีธรรมเนียมทางกฎหมายที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายจารีตประเพณี กฎหมายแพ่ง กระบวนการยุติธรรมที่ยึดตามหลักศาสนา ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบกับความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ อาจจะต้องติดต่อกับระบบยุติธรรมในฐานะผู้กระทำผิด การพิจารณาตัดสินเป็นกรณีพิเศษสำหรับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีในความผิดทางอาญา มุ่งเน้นที่ผู้หญิง แต่ไม่ได้เน้นเด็กผู้หญิง ด้วยเหตุนี้ อาจจะต้องมีการทบทวนมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลด้านงานยุติธรรมเยาวชน (juvenile justice) ซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของเอกสารชุดนี้

บริการที่จำเป็นพื้นฐานด้านงานความยุติธรรมและกิจการตำรวจครอบคลุมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและระบบยุติธรรม นับตั้งแต่การแจ้งความหรือการติดต่อในขั้นต้น (initial contact) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการเยียวยาที่เหมาะสม มีการจัดกลุ่มบริการต่างๆ เป็นกลุ่มตามขั้นตอนอย่างกว้างๆ ในระบบยุติธรรม นับตั้งแต่ การป้องกันการติดต่อในขั้นต้น การสอบสวน กระบวนการได้สวน/ก่อนการพิจารณาตัดสินในศาล กระบวนการได้สวน/ในการพิจารณาคดีในศาล ความรับผิดชอบของผู้กระทำผิดและการชดเชยความเสียหาย กระบวนการหลังการพิจารณาคดีในศาล นอกจากนี้ยังต้องจัดให้มีบริการอื่นๆ ตลอดกระบวนการยุติธรรม เช่น การคุ้มครอง การส่งเสริมสนับสนุน การสื่อสาร และการประสานงานในหน่วยงานยุติธรรม

- (Department of Criminology, University of Ottawa) and Hudson, V., Lee Brown, D. and Nielsen, P.L. (2011) "What is the Relationship between Inequity in Family Law and Violence against Women? Approaching the Issue of Legal Enclaves" *Politics and Gender* Volume 7, Issue 4, pp 453-492.
- 4 This document articulates four separate legal domains as this might be the situation in some jurisdictions, whereas in other jurisdictions, family law rests within the civil law domain.

แผนผังที่ 1:

เส้นทางในกระบวนการยุติธรรม (The Justice Continuum)

การที่มีระบบกฎหมาย จารีตประเพณี วัฒนธรรมที่แตกต่าง มีความหลากหลายในอำนาจหน้าที่และภารกิจของตำรวจและหน่วยงานยุติธรรมทั่วโลก หมวดยุติธรรมนี้จึงใช้คำกว้างๆ ว่า

“ผู้ให้บริการงานยุติธรรม (justice service provider)” เนื่องจากการมุ่งเน้นภารกิจและการบริการในระบบยุติธรรมในรูปแบบปกติมากกว่าเน้นไปที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการใดเป็นการเฉพาะ

1.3

ภาษาและอภิธานศัพท์

การชดเชย (Compensation) หมายถึงความเสียหายจากความรุนแรงที่ตีเป็นมูลค่าได้ และรวมถึงการเยียวยาแก้ไขที่เป็นตัวเงินและในรูปแบบที่ไม่ใช่ตัวเงิน (pecuniary and non-pecuniary remedies)

องค์ประกอบหลัก (Core elements) คือลักษณะหรือส่วนประกอบของบริการที่จำเป็นที่นำไปปรับใช้ในทุกรูปแบบและสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

บริการที่จำเป็น (Essential Services) ประกอบด้วยชุดบริการหลักซึ่งจัดให้โดยภาคส่วนงานดูแลสุขภาพ งานสังคมสงเคราะห์ งานตำรวจ และงานยุติธรรม ซึ่งอย่างน้อยที่สุด บริการเหล่านี้จะต้องรับรองสิทธิ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้หญิงหรือเด็กหญิงผู้ซึ่งประสบกับความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

ระบบยุติธรรมที่เป็นทางการ (Formal justice systems) คือระบบยุติธรรมที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของรัฐและหน่วยงานของรัฐระบบเหล่านี้ประกอบด้วยกฎหมายที่รัฐให้การสนับสนุนและสถาบันต่างๆ เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล ทนายความ ที่มีหน้าที่บังคับใช้และปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ และทำหน้าที่ดำเนินการบังคับโทษกรณีละเมิดกฎหมาย

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (Gender based violence) คือ “การกระทำรุนแรงใดๆ ที่มุ่งกระทำต่อผู้หญิงเพียงเพราะเหตุว่าเธอเป็นเพศหญิง หรือที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงอย่างไม่ได้สัดส่วน”⁵

การติดต่อเบื้องต้น (Initial contact) รวมถึงการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ การลงบันทึกประจำวัน การแจ้งความดำเนินคดีอาญา การให้คำปรึกษาโดยทนายความ การดำเนินคดีแพ่งหรือการยื่นคำร้องด้านการปกครองต่อกลไกดูแลของรัฐ และคำร้องขอข้อยา ขออนุญาตปกครอง และ/หรือ มาตราคุ้มครองฉุกเฉินและ/หรือเร่งด่วนโดยผ่านหน่วยงานหรือกลไกศาลอาญา ศาลแพ่ง ศาลครอบครัว และทางปกครอง

ความรุนแรงที่เกิดจากคู่ครอง (Intimate partner violence) เป็น “รูปแบบความรุนแรงที่เกิดมากที่สุดกับผู้หญิงทั่วโลก... และยังรวมไปถึงการกระทำอันเป็นการบังคับขู่เข็ญทางเพศทางจิตใจ และทางกายต่อผู้หญิงและวัยรุ่นหญิงไม่ว่าจะมาจากคู่ครองคนปัจจุบันหรืออดีตคู่ครองโดยปราศจากความยินยอม ความรุนแรงทางกายภาพได้แก่ การเจตนาใช้กำลังบังคับ ความแข็งแรง หรืออาวุธเพื่อทำร้ายหรือทำให้ผู้หญิงได้รับบาดเจ็บ ความรุนแรงทางเพศได้แก่การสัมผัสทางเพศที่ไม่เหมาะสม การบังคับให้ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการยินยอม การพยายามมีเพศสัมพันธ์หรือได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ป่วย พิการ มีเมมา อยู่ได้สภาวะกดดัน หรืออยู่ใต้อิทธิพลของสิ่งมีเมมาหรือสารเสพติด ความรุนแรงทางจิตใจได้แก่ การควบคุมหรือโดดเดี่ยวผู้หญิง หรือทำให้เธอต้องเสื่อมเสียเกียรติ

5 จาก CEDAW ข้อเสนอแนะทั่วไป หมายเลข 19, ย่อหน้าที่ 6, <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/recommendations/recomm.htm>.

หรือทำให้ได้รับความอับอาย ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ คือ การปฏิเสธไม่ให้ผู้หญิงเข้าถึงและดำเนินการควบคุมทรัพยากรพื้นฐาน⁶

การสืบสวน (Investigation) โดยทั่วไปหมายถึงการประเมินและการสอบสวนคดีโดยระบบยุติธรรมทางอาญา รวมถึงการจัดการ การวางแผนสืบสวน การสัมภาษณ์ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิต จากความรุนแรงและพยาน การรวบรวม ประมวลและวิเคราะห์ พยานหลักฐาน การตรวจสอบทางนิติเวชศาสตร์ การค้นหาอัตลักษณ์ของผู้ต้องสงสัย การสัมภาษณ์ การจับกุมและดำเนินการกับผู้ต้องสงสัย และจัดเก็บบันทึกข้อค้นพบและปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

ผู้ให้บริการด้านงานยุติธรรม (Justice service provider) รวมถึงเจ้าพนักงานของรัฐ ผู้พิพากษา อัยการ เจ้าหน้าที่ตำรวจ การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย เจ้าพนักงานประจำศาล นักกฎหมายหรือทนายความ ผู้ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย ในชุมชน (paralegals) ผู้ให้บริการทางสังคมหรือช่วยเหลือผู้เสียหาย

เส้นทางในกระบวนการยุติธรรม (Justice continuum) เริ่มจากการที่ผู้ถูกละเมิดหรือผู้ที่รอดชีวิตจากความรุนแรงเข้าสู่ระบบไปจนกระทั่งคดีสิ้นสุด เส้นทางของผู้หญิงจะแตกต่างกันไปตามความต้องการ เธออาจเข้าถึงทางเลือกเพื่อความยุติธรรมหลายทาง ตั้งแต่การแจ้งความหรือร้องเรียนเพื่อเริ่มการสอบสวนและการดำเนินคดีอาญา หรือร้องขอความช่วยเหลือและ/หรือการฟ้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง รวมถึง การยื่นขอหย่าและการขอสิทธิปกครองบุตร และ/หรือการชดเชยความเสียหายส่วนบุคคลหรือความเสียหายอื่นๆ จากรูปแบบการบริหารงานของรัฐโดยดำเนินการในทันทีหรือเมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง

การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย (Legal aid) ณ ที่นี้เป็นไปตามนิยามที่พบใน หลักการและแนวทางปฏิบัติ แห่งสหประชาชาติว่าด้วยการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (*United Nations Principles and Guidelines on Access to Legal Aid in Criminal Justice Systems*) และอ้างอิงถึงการให้ข้อเสนอแนะทางกฎหมาย ความช่วยเหลือ หรือการเป็นตัวแทนให้แก่ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิต จากความรุนแรงโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เสียหายที่ไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอ หรือเมื่อต้องดำเนินตามหลักความเป็นธรรม ความช่วยเหลือทางกฎหมายยังรวมถึงการเข้าถึงข้อมูลด้านกฎหมายด้วย

บริการทางกฎหมาย (Legal service) เป็นบริการที่อยู่ในบริการที่จำเป็นเพื่อรวมถึงการช่วยเหลือทางกฎหมายและบริการทางกฎหมายที่อัยการมีให้แก่ผู้ตกเป็นผู้เสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำนาจศาลบางแห่งที่ไม่มีกระบวนการที่ศาลอนุญาตให้ผู้เสียหายสามารถแยกให้การต่างหากเป็นการเฉพาะในกระบวนการพิจารณาความทางอาญา

พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ (Medico-legal evidence) ที่ใช้ในหมวดนี้จะจะเป็นไปตามนิยามขององค์การอนามัยโลก คือ “การบาดเจ็บต่อบริเวณอวัยวะเพศและช่องทวาร และสภาวะอารมณ์รวมถึงตัวอย่างและพยานหลักฐาน (samples and specimens) ที่เก็บมาจากร่างกายของผู้เสียหายหรือจากเสื้อผ้าที่สวมใส่เพื่อวัตถุประสงค์ทางกฎหมายโดยเฉพาะ พยานหลักฐานเหล่านี้ประกอบด้วยน้ำลาย น้ำอสุจิ ผง ขน เลือด ปัสสาวะ เส้นใย ชันเนื่องจากร่างกาย และเศษดิน”⁷

ความรุนแรงทางเพศจากผู้มีใช้คู่ครอง (Non-partner sexual violence) “หมายถึงความรุนแรงโดยญาติ เพื่อน คนรู้จัก เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน หรือคนแปลกหน้า”⁸ ซึ่งประกอบด้วยการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่สมัครใจ ความรุนแรงและการคุกคามทางเพศที่กระทำต่อผู้หญิงและเด็กหญิงซึ่งส่วนมากโดยคนรู้จัก ในที่สาธารณะ ในโรงเรียน ในสถานที่ทำงาน และในชุมชน กระบวนการหลังพิจารณาคดี (Post-trial processes) รวมถึงราชทัณฑ์เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง การลดความเสี่ยงที่จะถูกกระทำซ้ำจากผู้กระทำความผิด และการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำความผิด รวมไปถึงบริการป้องกันและตอบสนองต่อผู้หญิงที่ถูกคุมขังในทัณฑ์สถานต่างๆ และผู้หญิงในที่คุมขังที่ต้องประสบความทุกข์จากการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงด้วย

ขั้นตอนก่อนการฟ้องคดี/กระบวนการพิจารณาคดี (Pre-trial / hearing processes) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความยุติธรรมทางอาญารวมทั้งการไต่สวนเพื่อขอลปล่อยตัวชั่วคราว (bail hearings) การไต่สวนเพื่อการดำเนินคดี (committal hearing) การแจ้งข้อหาตามคำฟ้อง การตัดสินใจดำเนินคดีและการเตรียมเพื่อพิจารณาคดีทางอาญา ในกรณีของคดีทางแพ่งและครอบครัว ขั้นตอนเหล่านี้จะรวมถึงการออกคำสั่งเรื่องอำนาจปกครอง/ดูแลบุตรเป็นการชั่วคราว ระเบียบการการตรวจพยานพยานหลักฐานของคู่ความในคดีแพ่ง และการเตรียมเพื่อพิจารณาคดีหรือไต่สวน ในกรณีของกฎหมายปกครอง เช่น ชดเชยความเสียหายทางอาญา เป็นที่ยอมรับว่าสามารถที่จะดำเนินคดีได้แม้ว่าจะมี

6 รายงานของเลขาธิการใหญ่เรื่อง In-depth study on all forms of violence against women, United Nations, A/61/122/Add.1, (วันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 2006) ย่อหน้าที่ 111- 112, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/419/74/PDF/N0641974.pdf?OpenElement>.

7 Du Mont, Janice and D. White (2007), “The uses and impacts of medico-legal evidence in sexual assault cases: A Global Review (WHO: Geneva).

8 รายงานของเลขาธิการใหญ่เรื่อง In-depth study on all forms of violence against women, United Nations, A/61/122/Add.1, (วันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 2006) ย่อหน้า 128

หรือไม่มีการฟ้องคดีทางอาญา และ/หรือ ทางแพ่ง ตลอดจนการจัดทำบันทึกพยานหลักฐานเพื่อช่วยในการยื่นคำร้องต่างๆ

มาตรการป้องกัน (Prevention measures) ในมุมมองของผู้ให้บริการด้านงานยุติธรรมหมายถึงกิจกรรมต่างๆ ที่มีเป้าหมายเบื้องต้นในการแทรกแซงเพื่อระงับความรุนแรงหรือป้องกันความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งเพื่อส่งเสริมให้ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องแจ้งเหตุเพื่อความปลอดภัยของตนเอง

แนวทางคุณภาพ (Quality guidelines) ส่งเสริมการจัดส่งและจัดทำองค์ประกอบหลักสำหรับบริการที่จำเป็น เพื่อความเชื่อมั่นว่าบริการเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิง แนวปฏิบัติด้านคุณภาพยังให้ข้อเสนอแนะ ‘วิธีการ (how to)’ สำหรับการให้บริการต่างๆ ในลักษณะที่เคารพต่อสิทธิมนุษยชน มีความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม และส่งเสริมพลังของผู้หญิง การจัดทำบริการเหล่านี้จะส่งเสริมแนวทางทำงานตามมาตรฐานสากลและสะท้อนให้เห็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (best practices) ที่ได้พิสูจน์แล้วในการรับมือกับความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

การชดเชยความเสียหาย (Reparations) หมายถึงการจัดผลอันเกิดจากการกระทำผิดกฎหมาย และปรับสถานการณ์ให้ได้ดีมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่ามีอยู่แล้วหากแม้ไม่มีการกระทำผิดนั้น การชดเชยค่าเสียหายนี้มีอยู่สองลักษณะ คือ เชิงกระบวนการและเชิงเนื้อหา (procedural and substantive)⁹ ในเชิงกระบวนการนั้น ได้แก่ กระบวนการฟ้องร้องการกระทำผิดที่รับฟังและตัดสินโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นฝ่ายงานยุติธรรมหรือฝ่ายปกครอง จำเป็นจะต้องมีผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง มีการจัดหาไว้พร้อมใช้งาน เข้าถึงได้ง่าย และสามารถปรับให้เข้ากับความต้องการเฉพาะและความจำเป็นเร่งด่วนของผู้หญิงที่แตกต่างกันออกไป กระบวนการเหล่านี้จำเป็นต้องรับมือกับอุปสรรคทางธรรมเนียมประเพณี ที่อาจขัดขวางการเข้าถึงองค์กรที่รับผิดชอบด้านการชดเชยความเสียหายต่างๆ ในส่วนของเชิงเนื้อหานั้น คือ การชดเชยเยียวยาที่ประกอบด้วยผลจากการพิจารณาคดีอย่างกว้างๆ คือมาตรการเยียวยาต่างๆ ที่ให้แก่ผู้เสียหายสิ่งเหล่านี้รวมถึงแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการชดเชยความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ อันได้แก่ กฎหมายละเมิด (tort law) กรมธรรม์ (insurance) กองทุนสำหรับผู้เสียหาย (trust funds) และนโยบายค่าชดเชยสาธารณะ รวมถึงความสูญเสียที่มีไว้ในทางเศรษฐกิจ ซึ่งโดยทั่วไปมักมีผลกระทบต่อผู้หญิงในเชิงลบมากกว่าผู้ชาย การชดเชยความเสียหายมีหลายรูปแบบ เช่น การฟื้นฟูสู่สภาพเดิม (restitution) ค่าสินไหมทดแทน (compensation) การรับรู้ถึงข้อเท็จจริงของสาธารณะและ

ยอมรับในความรับผิดชอบ การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด การกู้คืนศักดิ์ศรีของผู้เสียหายโดยวิธีต่างๆ และการรับรองว่าจะไม่มีการกระทำผิดซ้ำ ขณะที่ความหมายของการชดเชยความเสียหายอาจรวมถึงองค์ประกอบของการบริหารงานยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาค่าความไม่เท่าเทียมที่มีอยู่ก่อนแล้ว ความไม่เป็นธรรม อคติ และความลำเอียง หรือทัศนคติและแนวปฏิบัติทางสังคมที่ทำให้เกิดความรุนแรงต่อผู้หญิงเกิดขึ้น ยังไม่มีข้อตกลงที่สะท้อนให้เห็นการชดเชยความเสียหายที่เปลี่ยนแปลงได้ในเชิงโครงสร้าง (structural transformative reparations) ในบริการด้านงานยุติธรรมที่จำเป็นมาตรการการชดเชยความเสียหายควรสร้างความมั่นใจเชื่อมั่นว่าการชดเชยเยียวยาควรเป็นองค์รวมและไม่ควรแยกจากกันและกัน

การฟื้นฟูสู่สภาพเดิม (Restitution) ถือเป็นมาตรการเพื่อช่วยให้ผู้เสียหายได้กลับคืนสู่สภาพปกติแต่เดิมก่อนที่จะเกิดความรุนแรง

กระบวนการพิจารณาคดี การไต่สวน (Trial / hearing processes) ได้แก่การแสดงหลักฐานและคำพิพากษาหรือการตัดสินทางแพ่ง รวมถึงการยื่นพยานหลักฐานให้กับคณะกรรมการปกครองและคำตัดสินสุดท้ายของคณะกรรมการนั้น

ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง (Victim / survivor) หมายถึงผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบหรือกำลังประสบความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ เพื่อสะท้อนถึงทั้งศัพท์บัญญัติในกระบวนการทางกฎหมายและศักยภาพ (the agency) ของผู้หญิงและเด็กหญิงในการแสวงหาบริการที่จำเป็น¹⁰

ความรุนแรงต่อผู้หญิง (Violence against women หรือ VAW) หมายถึง “การกระทำรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศใดๆ ที่ก่อให้เกิดหรือที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายทางกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ หรือทำให้ผู้หญิงต้องทุกข์ทรมาน รวมทั้งการข่มขู่ว่าจะทำการเช่นนั้น การบังคับขู่ขู่หรือการบังคับให้ปราศจากอิสรภาพ (arbitrary deprivation of liberty) ในที่สาธารณะหรือส่วนตัว¹¹

9 Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences, Rashida Manjoo, A/HRC/14/22, 19 April 2010.

10 United Nations (2006) Secretary-General’s In-depth Study on Violence Against Women A/61/122/Add.1 หมายถึงการอภิปรายที่ยังดำเนินอยู่ในเรื่องของคำศัพท์ว่า ‘เหยื่อ และ ผู้เสียหาย บางหน่วยงานเสนอว่า “ไม่ควรใช้คำศัพท์ว่า “เหยื่อ (victim)” เพราะหมายถึงความเป็นฝ่ายรับ ความอ่อนแอ และ ความเปราะบางโดยธรรมชาติ และเป็นการไม่ยอมรับความเป็นจริงว่าผู้หญิงมีความแข็งแกร่งและมีพลังในการดูแลตัวเอง (resilience and agency) สำหรับบางหน่วยงาน “คำว่า “ผู้เสียหาย (survivor)” เป็นคำที่มีปัญหาเพราะเป็นการกระทำให้เป็นผู้เสียหายที่เกิดกับผู้หญิงที่เป็นเป้าหมายของอาชญากรรมด้านความรุนแรง” ดังนั้น แนวปฏิบัตินี้จึงใช้คำว่า “ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง (victim/survivor)” ไปพร้อมกัน

11 United Nations 1993, Declaration on the Elimination of all forms of Violence Against Women, United Nations: Geneva, Article 1.

บทที่ 2

กรอบการดำเนินงานสำหรับ ชุดบริการที่จำเป็น

2.1

กรอบการดำเนินงานโดยรวม

กรอบการดำเนินงานสำหรับแนวปฏิบัติเพื่อการให้บริการที่จำเป็นตามงานความยุติธรรมและกิจการตำรวจที่มีคุณภาพมีองค์ประกอบที่เชื่อมโยงกันสี่ส่วน คือ

- หลักการ (Principles) ที่เป็นฐานในการให้บริการที่จำเป็นทุกชนิด
- คุณลักษณะร่วม (Common characteristics) ซึ่งอธิบายถึงกิจกรรมและแนวทางต่างๆ ที่เหมือนกันในทุกภาคส่วน และสนับสนุนการทำงานและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

- บริการที่จำเป็น (Essential service) ซึ่งกำหนดบริการตามกฎหมายขั้นพื้นฐานเพื่อรักษาสิทธิมนุษยชน ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้หญิงหรือเด็กหญิงวัยรุ่นที่ประสบความรุนแรงจากคู่ครองและความรุนแรงทางเพศที่ไม่ใช่จากคู่ครอง
- องค์ประกอบพื้นฐาน (Foundational elements) ซึ่งจำเป็นต้องมีเพื่อช่วยในการจัดบริการที่มีคุณภาพที่เชื่อมโยงการบริการที่จำเป็นและการปฏิบัติการในทุกด้าน

ชุดบริการที่จำเป็นพื้นฐาน: ตารางแสดงกรอบการดำเนินงานโดยรวม

หลักการ (Principles)	แนวทางที่มีสิทธิมนุษยชนเป็นพื้นฐาน	ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและสร้างพลังให้กับแก่ผู้หญิงมุ่งศักยภาพให้ผู้หญิง	เหมาะสมและละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรมและความสงบเรียบร้อย
	แนวทางที่มีผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง	ความปลอดภัยสำคัญสูงสุด	การเอาผิดต่อผู้กระทำผิด

คุณลักษณะร่วม (Common Characteristics)	ความพร้อมให้บริการ	การเข้าถึงได้
	การปรับให้เหมาะสม	ความเหมาะสม
	ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเป็นอันดับแรก	ความยินยอมภายหลังการได้รับการบอกกล่าวและการรักษาความลับ
	การเก็บข้อมูลและจัดการข้อมูลสารสนเทศ	การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
	การเชื่อมโยงทุกภาคส่วนและหน่วยงานต่างๆ ผ่านการส่งต่อและประสานงาน	

บริการและปฏิบัติที่จำเป็น Essential services and actions	สุขภาพ	งานยุติธรรมและงานรักษากฎหมาย	การบริการด้านสังคม
	<ol style="list-style-type: none"> 1. การระบุผู้เสียหายจากความรุนแรงโดยผู้ครอง 2. การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น 3. การเยียวยาบาดแผลและการรักษาพยาบาลฉุกเฉิน 4. การตรวจสอบและให้การรักษากรณีประทุษร้ายทางเพศ 5. การประเมินและรักษาด้านสุขภาพจิต 6. การจัดเตรียมเอกสารทางนิติวิทยาศาสตร์ (medico-legal) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การป้องกัน 2. การติดต่อขั้นต้น 3. การประเมิน / การสืบสวนสอบสวน 4. กระบวนการก่อนพิจารณาคดี 5. กระบวนการพิจารณาคดี 6. การแสดงความรับผิดชอบของผู้กระทำผิดและการชดเชยความเสียหาย 7. กระบวนการหลังการพิจารณาคดี 8. ความปลอดภัยและการคุ้มครอง 9. ความช่วยเหลือและการสนับสนุน 10. การสื่อสารและข้อมูล 11. การประสานงานในกระบวนการยุติธรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อมูลวิกฤติ (Crisis information) 2. การให้คำปรึกษาในภาวะวิกฤติ 3. สายด่วนช่วยเหลือ 4. การจัดที่พักที่ปลอดภัย 5. การช่วยเหลือด้านวัตถุและการเงิน 6. การจัดทำ เรียงกิน หรือทดแทนเอกสารประจำตัว 7. ข้อมูลด้านกฎหมายและสิทธิคำปรึกษาและการว่าความให้รวมทั้งในระบบกฎหมายพหุภาค 8. การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านจิตวิทยาสังคม 9. การช่วยเหลือที่มีผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง 10. การบริการสำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง 11. ข้อมูลชุมชน การศึกษา และการเข้าถึงชุมชน 12. การช่วยเหลือให้มีอิสระทางเศรษฐกิจ การฟื้นฟู และพึ่งตนเองได้

การประสานงานและการบริหารการประสานงาน Coordination and governance of coordination

ระดับชาติ: ปฏิบัติที่จำเป็น	ระดับท้องถิ่น: ปฏิบัติที่จำเป็น
<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดทำกฎหมายและนโยบาย 2. การจัดสรรและกระจายทรัพยากร 3. การสร้างมาตรฐานในการตอบสนองแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่น 4. แนวทางที่ครอบคลุมเพื่อการตอบสนอง 5. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสำหรับผู้กำหนดนโยบาย และผู้มีอำนาจตัดสินใจต่อการตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง 6. การติดตามและประเมินผลในระดับชาติและระดับท้องถิ่น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดทำโครงสร้างอย่างเป็นทางการสำหรับการประสานงานและการบริหารการประสานงาน ในระดับท้องถิ่น 2. การดำเนินงานการประสานงานและการบริหารการประสานงาน

องค์ประกอบพื้นฐาน	บทบัญญัติของกฎหมายและกรอบกฎหมายที่ครอบคลุม	การบริหาร การกำกับดูแล และการตรวจสอบ	ทรัพยากรและการเงิน
	การอบรมและพัฒนาบุคลากร	นโยบายและแนวปฏิบัติที่ละเอียดอ่อนต่อเพศสภาพ	การติดตามและประเมินผล

2.2

ลักษณะเฉพาะของกรอบการดำเนินงานบริการด้านงานยุติธรรมและกิจการตำรวจที่จำเป็น

หลักการ (Principles)

ในการปรับใช้หลักการโดยรวมนั้น ผู้ให้บริการงานยุติธรรมจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- พลวัตของความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายที่ก่อให้เกิดความเปราะบางอันเฉพาะเจาะจงทางเพศสภาพ เช่น การพึ่งพาทางเศรษฐกิจและทางกฎหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อผู้หญิงในการใช้บริการงานยุติธรรม เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงความเป็นธรรม และบางครั้งถึงขนาดที่ทำให้การชดเชยด้านความยุติธรรมส่งผลกระทบต่อทางลบกับผู้หญิงเอง (เช่น การจ่ายค่าปรับในกรณีความรุนแรงที่กระทำโดยคู่ครอง)
- บริการด้านงานยุติธรรมและงานตำรวจไม่ควรย่อหย่อนในด้านสิทธิของผู้หญิงและเด็กหญิง จะต้องไม่มีการขู่ขู่บังคับ และจะต้องอยู่บนฐานของหลักการเพศสภาพที่ปรับเปลี่ยนไป (gender transformative approach)
- หลักการที่มีผู้หญิงเป็นศูนย์กลางในการให้บริการงานยุติธรรมและกิจการตำรวจ จะคำนึงถึงความต้องการและความเป็นจริงของผู้หญิงและเด็กหญิงยิ่งกว่าคำนึงถึงเป้าหมายของสถาบันยุติธรรม สิ่งนี้หมายความว่าความสำคัญเร่งด่วนกับความปลอดภัยของผู้หญิง การสร้างพลัง และการฟื้นฟู การปฏิบัติต่อผู้หญิงทุกคนอย่างเคารพ การส่งเสริมและให้ข้อมูลกับพวกเขาตลอดกระบวนการยุติธรรม
- การนำผู้กระทำผิดมารับผิดต่อสิ่งที่ทำลงไปนั้นจำเป็นต้องมีบริการด้านงานยุติธรรมและกิจการตำรวจเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในการมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม ส่งเสริมศักยภาพของพวกเขาในการกระทำหรือแสดงพลังที่พวกเขาอยู่ (woman's agency) ขณะเดียวกันก็สร้างความเชื่อมั่นว่าภาระและหน้าที่ในการแสวงหาความยุติธรรมจะไม่ตกอยู่กับพวกเขา แต่ต้องเป็นหน้าที่ของรัฐ

คุณลักษณะร่วม (Common Characteristics)

ในการปรับใช้หลักการโดยรวม ผู้ให้บริการงานยุติธรรมจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- ความล้มเหลวในการพิจารณาประเด็นการคุ้มครองและส่งเสริมสนับสนุนตลอดกระบวนการยุติธรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ อาจทำให้เกิดผลเสียอย่างมากได้
- การสื่อสารอย่างเป็นระบบ ทันเวลา ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ การประสานบริการต่างๆ เครือข่ายและกลไกการส่งต่อระหว่างหน่วยให้บริการงานยุติธรรมและหน่วยให้บริการอื่นๆ ถือเป็นกุญแจในการคงไว้ซึ่งความปลอดภัยและการคุ้มครองผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงให้ได้รับบริการและความช่วยเหลือต่างๆ ที่พวกเขาสมควรได้รับ

องค์ประกอบพื้นฐาน (Foundational Elements)

ในการปรับใช้หลักการโดยรวมนั้น ผู้ให้บริการงานยุติธรรมจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- กรอบกฎหมายอาญากำหนดให้การกระทำรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงถือเป็นการกระทำความผิดอาญา เช่นเดียวกับขอบเขตกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง กฎหมายครอบครัว และกฎหมายการปกครองที่รับรองว่าการป้องกันการคุ้มครอง การดำเนินคดี การชี้ขาดตัดสินและการจัดการชดเชยมีดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐานสากลนั้น
- ในส่วนของการอบรมและพัฒนากำลังแรงงาน การสืบสวน สอบสวน การฟ้องร้องและการการชี้ขาดตัดสินในกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิง บ่อยครั้งถือเป็นเรื่องซับซ้อนและจำเป็นต้องมีความชำนาญ ทักษะ และความสามารถพิเศษ บริการงานยุติธรรมควรพิจารณาให้มีหน่วยชำนาญเฉพาะและมีความเป็นสหวิชาชีพในด้านความยุติธรรม (เช่น ศาลที่ชำนาญพิเศษในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว หน่วยงานที่ชำนาญด้านการฟ้องร้องกรณีความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ หน่วยงานความรุนแรงในครอบครัวของตำรวจ ซึ่งรวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและนักสังคมสงเคราะห์)

บทที่ 3

แนวทางการบริการด้านงานยุติธรรม และกิจการตำรวจที่จำเป็น

บริการที่จำเป็น : 1. การป้องกัน (PREVENTION)	
เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ให้บริการงานยุติธรรมทำการส่งเสริมโครงการและองค์กรที่มุ่งสร้างความเท่าเทียมให้กับผู้หญิง สร้างความตระหนักให้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง สาเหตุและผลกระทบต่อผู้หญิง ครอบครัวและชุมชน รวมทั้งการลงโทษที่ผู้กระทำผิดจะได้รับ และสร้างความมั่นใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับบริการและการเข้าถึงบริการจะมีพร้อมอยู่ตลอดเวลา การพัฒนาและส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่มีฐานอยู่บนความเท่าเทียมและการตอบสนองต่อประเด็นเพศสภาพต้องงานป้องกันเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง!	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
1.1 การส่งเสริมและสนับสนุนโดยหน่วยงานและโครงการต่างๆ เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเพื่อเพิ่มความเท่าเทียมกันของผู้หญิง	<ul style="list-style-type: none">ค้นหาและสร้างความสัมพันธ์พร้อมทำงานร่วมกับหน่วยงานที่มียุทธศาสตร์ในระยะยาวที่จะยุติความรุนแรงและเพิ่มความเท่าเทียมกันให้กับผู้หญิง:สร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานหลัก (เช่น สถาบันการศึกษา) กลุ่มเฉพาะ (เช่น กลุ่มผู้หญิง กลุ่มผู้ชาย และเด็กชาย พ่อแม่ เด็กๆ และเยาวชน) และสื่อมวลชนเพื่อรณรงค์และปฏิบัติการเพื่อลดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการตระหนักในเพศสภาพพิจารณาถึงผลกระทบและเจตนาของนโยบาย กระบวนการ และแนวปฏิบัติต่อผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรและผู้หญิง ผู้ชายและเด็กในชุมชนเน้นถึงประโยชน์ที่จะได้รับการตอบสนองทางเพศสภาพ (gender responsiveness) ให้กับองค์กรชุมชนที่ทำงานในด้านนี้แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงเป็นพนักงานที่ทรงคุณค่าในระบบยุติธรรม และสิ่งที่ผู้หญิงอุทิสให้กับองค์กรนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดทำบริการที่มีคุณภาพสร้างความเชื่อมั่นว่าจะมีและบังคับใช้นโยบายซึ่งไม่มีการขอมทน (zero tolerance) ต่อความรุนแรงที่กระทำต่อบุคคลใดๆ รวมทั้งต่อผู้เสียหาย ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อสตรี สำหรับลูกจ้างในองค์กรทุกคนนิยามบทลงโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามนโยบายนี้และสร้างความเชื่อมั่นว่าจะมีการฝึกอบรมและสร้างกระบวนการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบาย
1.2 การสนับสนุนงานสร้างความตระหนักและส่งเสริมให้สังคมไม่ยอมรับการใช้ความรุนแรงของผู้ชายหรือเด็กชายที่กระทำต่อผู้หญิง	<ul style="list-style-type: none">มีส่วนในการพัฒนาและดำเนินงานตามกลยุทธ์ที่ทำลายค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม ที่ศรัทธาและพฤติกรรมที่มีส่วนให้เกิดการยอมรับการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง อันได้แก่การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทุกประเภท รวมทั้งสื่อมวลชนและบุคคลของสังคมตามความเหมาะสม เพื่อนำเสนอข้อความที่ย้ำว่าความรุนแรงเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้และเป็นสิ่งที่ปราศจากเหตุผล (unacceptable and unjustified)ย้ำเตือนว่าผู้ชายและเด็กชายคือส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทำงานร่วมกันหลายภาคส่วนเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับสังคมว่าระบบยุติธรรมสามารถที่จะช่วยเหลือกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิงได้อย่างมีประสิทธิภาพย้ำเตือนและแสดงให้เห็นสาธารณชนได้รับรู้ซึ่งความมุ่งมั่นในการทำงานที่มีผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลางในการสร้างความปลอดภัย ให้ความคุ้มครอง ให้การสนับสนุน รักษาความเป็นส่วนตัวและความลับของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ของครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ และผู้กระทำผิดต้องแสดงความรับผิดชอบ

<p>1.3 การยุติความรุนแรงและป้องกันความรุนแรงไม่ให้เกิดขึ้นกับผู้หญิง</p>	<ul style="list-style-type: none"> จัดเก็บพยานหลักฐานที่ถูกต้องและวิเคราะห์บันทึกรายงานเหตุการณ์กระทำรุนแรงต่อผู้หญิงเพื่อเข้าใจแนวโน้มของการเฝ้าระวังต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่งเสริมและจัดรวบรวมข้อมูลเพื่อช่วยให้เข้าใจรูปแบบต่างๆ ของการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงในประเทศและในเขตอำนาจศาลในท้องถิ่น วิเคราะห์ข้อมูลตัวแทนระดับประเทศเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง (ถ้ามี) เพื่อให้เข้าใจอย่างเต็มที่ถึงระดับความรุนแรงที่มีอยู่ในสังคม ข้อมูลนี้อาจนำไปเปรียบเทียบกับผลการเฝ้าระวังที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานอื่นๆ ได้รับ สำหรับสร้างความเข้าใจและตอบสนองได้ดีขึ้นในกรณีของการเฝ้าระวังน้อยกว่าความเป็นจริงกับหน่วยงานบริการ (under-reporting to services) บนฐานการวิเคราะห์ ให้ปฏิบัติการเพื่อป้องกันความรุนแรง โดยการ <ul style="list-style-type: none"> ให้ความช่วยเหลือตั้งแต่แรก ตอบสนองอย่างรวดเร็วและนำผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ออกจากสภาวะความรุนแรง และ จับกุมและนำผู้กระทำผิดออกจากสถานที่เกิดเหตุ
<p>1.4 การส่งเสริมให้ผู้หญิงเฝ้าระวังในกรณีถูกกระทำรุนแรง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมอย่างแข็งขันให้ผู้ประสบความรุนแรงเข้าแจ้งความ ให้ข้อมูลกับชุมชนถึงความมุ่งมั่นในฝั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะรับมือกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงอย่างมีประสิทธิภาพ มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะพร้อมรับแจ้งความตลอด 24 ชั่วโมงต่อวันและ 365 วันต่อปี ทำงานร่วมกับผู้ให้บริการด้านอื่นๆ และชุมชนเพื่อมั่นใจว่า ด้านแรกในการแจ้งความคือประตูที่ถูกต้องสำหรับกรณีความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งความแบบใด เช่น <ul style="list-style-type: none"> การแจ้งความโดยตรงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การแจ้งกับผู้ให้บริการด้านสุขภาพ การแจ้งกับผู้ให้บริการสังคมสงเคราะห์ การแจ้งกับเจ้าพนักงานของศาล มุ่งมั่นที่จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้หญิงในการแจ้งความ โดยการตอบรับอย่างทันทีและอย่างเหมาะสมกับสิ่งที่ได้รับรายงานในด้านความรุนแรงที่ผู้แจ้งได้ประสบมา <ul style="list-style-type: none"> มั่นใจว่านโยบายและแนวปฏิบัติจะมีค่านึงถึงสิ่งที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้สะท้อนไว้ เพื่อนำไปพิจารณาว่าควรจะดำเนินการสืบสวนสอบสวนหรือเริ่มกระบวนการทางศาลหรือไม่

<p>บริการที่จำเป็น : 2. การติดต่อเบื้องต้น (INITIAL CONTACT)</p>	
<p>ประสบการณ์ที่เป็นบวกในการแจ้งความเบื้องต้นกับระบบยุติธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งยวดกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง บริการต่างๆ จะต้องพร้อมอยู่เสมอและเข้าถึงได้โดยผู้หญิงทุกคน แต่สิ่งที่สำคัญมากที่สุดก็คือ การติดต่อครั้งแรกจะต้องแสดงให้เห็นให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเห็นว่า ระบบด้านความยุติธรรมและผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมมีความมุ่งมั่นต่อสุขภาพและความปลอดภัยของเธอ รับฟังการร้องเรียนของเธออย่างจริงจัง และต้องการให้เธอได้รับความช่วยเหลืออย่างยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรม²</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
<p>2.1 ความพร้อมให้บริการ (Availability)</p>	<ul style="list-style-type: none"> มั่นใจว่าบริการยุติธรรมและงานตำรวจพร้อมให้บริการสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะมีภูมิฐานะใด มีสัญชาติอะไร มาจากชาติพันธุ์ไหน มีวรรณะใด อยู่ในชนชั้นไหน เป็นคนย้ายถิ่นหรือเป็นผู้พลพ สถานะความเป็นชนพื้นเมือง อายุ ศาสนา ภาษา หรือระดับการอ่านออกเขียนได้ ความโน้มเอียงทางเพศ สถานภาพสมรส ความพิการ หรือลักษณะอื่นใดที่จำเป็นต้องพิจารณา
<p>2.2 การเข้าถึงได้ง่าย (Accessibility)</p>	<ul style="list-style-type: none"> มั่นใจว่าการเข้าถึงบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น <ul style="list-style-type: none"> มีพร้อมตลอด 24 ชั่วโมงต่อวัน และ 365 วันต่อปี เข้าถึงได้โดยสภาพทางภูมิศาสตร์ และแม้ไม่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เข้าถึงได้ ก็ยังมีกลไกอื่นที่จะช่วยให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงติดต่อได้อย่างความปลอดภัย/เข้าถึงบริการของภาคตำรวจโดยอาศัยตัวกลางอื่นๆ มีความเป็นมิตรกับผู้ใช้บริการ ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น ไม่มีข้อจำกัดสำหรับคนที่ไม่รู้หนังสือ คนพิการทางสายตา หรือไม่มีสถานะเป็นพลเมืองหรือไม่มีถิ่นที่อยู่เป็นหลักแหล่ง <ul style="list-style-type: none"> ขั้นตอนพิธีการและคำชี้แนะต่างๆ มีอยู่ในหลายรูปแบบเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มคนได้มากที่สุดเช่น (เช่น เป็นการเขียน เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการบอกด้วยวาจา ใช้สื่อต่างๆ หรือ บอกทางโทรศัพท์) ใช้ป้ายบอกต่างๆ ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย นำส่งให้ไกลเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยคำนึงถึงภาษาของผู้ใช้บริการด้วย

	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่า สถานที่ดำเนินด้านความยุติธรรมนั้นเป็นสถานที่ปลอดภัยและมีพื้นที่ที่เป็นมิตรกับผู้หญิงและเด็ก • มั่นใจว่า บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมั่นใจว่า <ul style="list-style-type: none"> • การเข้าถึงบริการจะไม่สร้างภาระทางการเงินหรือการจัดการให้กับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • ทุกขั้นตอนจะดำเนินไปเพื่อให้ผู้เสียหาย/ผู้เสียหายได้เข้าถึง “บริการที่ต้องจ่ายเงิน” ที่ต้องการได้ด้วย (เช่น การตรวจทางแพทย์ บริการการช่วยเหลือด้านจิตใจอารมณ์)
<p>2.3 การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงสามารถแจ้งความได้ทุกๆ เวลา และในสถานที่ที่ปลอดภัย เป็นส่วนตัว และน่าสบายใจสำหรับเธอ โดย <ul style="list-style-type: none"> • มีความพยายามที่จะจำกัดจำนวนคนที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต้องพบเจอให้น้อยที่สุด เพื่อที่เล่าเรื่องราวของเธอ ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงจากการสร้างความเป็นผู้เสียหายซ้ำ (secondary victimization)³ • ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และ/หรือ พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ตัวแทนทางกฎหมายในกรณีของเด็กหญิง จะต้อง <ul style="list-style-type: none"> - มีโอกาสได้ตัดสินใจว่าจะเดินหน้าต่อในกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ - ได้รับข้อมูลที่เพียงพอเพื่อประกอบการตัดสินใจให้ความยินยอมโดยแจ้งให้รับทราบผลกระทบ (informed decisions) - ไม่ได้รับโทษหากไม่ให้ความร่วมมือ เมื่อไม่มีการรับรองความปลอดภัยของเธอหรือเมื่อไม่สามารถป้องกันภาวะความเป็นผู้เสียหายซ้ำสองได้ • มั่นใจว่าจะมีผู้ให้บริการที่ได้รับการอบรมแล้วพร้อมช่วยเหลือและสนับสนุนผู้เสียหายในการกรอกบันทึกการแจ้งความหรือใบร้องเรียน • มั่นใจว่าการแจ้งความเหตุกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงจะมีการบันทึกไว้ไม่ว่าการกระทำนั้นจะถือเป็นอาชญากรรมหรือไม่ก็ตาม <ul style="list-style-type: none"> • ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดและรายงานต่างๆ ต้องมีการเก็บไว้เป็นความลับในสถานที่ปลอดภัย • มั่นใจตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการดำเนินการทันที เมื่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเข้าแจ้งเหตุกระทำรุนแรงที่เธอได้ประสบ • มั่นใจว่าผู้ให้บริการงานยุติธรรมจะต้อนรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง <ul style="list-style-type: none"> • โดยไม่มีการตัดสินว่าเธอเป็นอย่างไร มีความเข้าใจความรู้สึก และการให้ความช่วยเหลือ • ดำเนินการต่อในลักษณะที่ <ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงและป้องกันการสร้างความเป็นผู้เสียหายซ้ำสอง - สนองตอบต่อความกังวลของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงโดยไม่ละลาบละลั้ง - มั่นใจว่ามีการรักษาความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมีโอกาที่จะ <ul style="list-style-type: none"> • บอกเล่าเรื่องราวของเธอ ได้รับการรับฟัง และมีการบันทึกเรื่องราวของเธออย่างถูกต้อง • มีโอกาสบอกว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีผลกับเธออย่างไร • มั่นใจว่าเด็กหญิงที่เป็นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงสามารถแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความสามารถ อายุ วุฒิภาวะ และศักยภาพตามระดับการพัฒนาของเธอ

บริการที่จำเป็น : 3. การสืบสวนสอบสวน (INVESTIGATION)	
<p>เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องมีการเริ่มต้นสอบสวนอาชญากรรมที่กระทำโดยผู้กระทำความรุนแรงทางเพศที่กระทำต่อผู้หญิงอย่างทันต่อเวลา และในลักษณะที่เป็นมืออาชีพ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดเรื่องการพิสูจน์พยานหลักฐานและเรื่องการสอบสวน นอกจากนี้ ต้องมีการกำหนดและเลือกสรรเครื่องมือที่มีอยู่ทุกอย่างเพื่อนำมาระบุตัวและจับกุมผู้ต้องสงสัย ตลอดทุกขั้นตอน ความปลอดภัย สวัสดิภาพ และศักดิ์ศรีของผู้หญิงจะต้องได้รับการคำนึงถึงเสมอและดำรงไว้ตลอดเวลา</p> <p>ชุดแนวปฏิบัติต่างๆ นี้เป็นการเสริมให้กับชุดบริการจำเป็นพื้นฐานด้านสุขภาพหมายเลข 6 – การจัดเก็บข้อมูล (นิติเวช) ที่กล่าวไว้อย่างละเอียดในหลักสูตรด้านสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ 6.2 ที่ว่าด้วยการรวบรวมและเก็บบันทึกตัวอย่างทางนิติ และ ข้อ 6.3 ที่ว่าด้วยพยานหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษร และรายงานกระบวนการพิจารณาของศาล (written evidence and court attendance)</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
<p>3.1 กรณีความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ควรได้รับความสำคัญอันดับต้นๆ ในกระบวนการสืบสวนสอบสวน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าจะมีนโยบายรองรับที่กำหนดให้ผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมที่รับร้องเรียนเรื่องความรุนแรง ต้อง <ul style="list-style-type: none"> • อธิบายให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทราบถึงขั้นตอนการสอบสวนและกระบวนการยุติธรรม • สิทธิของเธอ บริการที่มีให้เธอตลอดกระบวนการยุติธรรม • เริ่มต้นสอบสวนทันทีโดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้เป็นเหยื่อ (victim sensitive investigation) • มั่นใจว่าจะมีการสอบสวนตามรายงานที่ได้รับแจ้งทันทีและจะมีการติดตามผล

	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าปฏิบัติการในด้านความยุติธรรมจะไม่ทำให้เกิดความชอกช้ำกับผู้เสียหายเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาถึง <ul style="list-style-type: none"> • บริบทของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • ความชอกช้ำทั้งร่างกายและจิตใจที่เธอได้รับมา • ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการแจ้งความของเธอต่อตัวเธอเอง ต่อครอบครัว และต่อคนอื่นๆ • มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจะไม่ถูกบอกเล่าหรือทำให้ล่าช้า ถูกสั่งให้รอแจ้งความ หรือพบกับการกระทำอันใดที่ขัดขวางการพยายามนำกรณีของเธอเข้าแจ้งความกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านความยุติธรรม • มั่นใจว่าผู้ต้องสงสัยจะถูกจับกุมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ • มั่นใจว่าผู้ต้องสงสัยจะถูกจำกัดเขตตามมาตรการเพื่อปกป้องผู้เสียหาย
<p>3.2 ความต้องการด้านการรักษาพยาบาลและปรับสภาพอารมณ์จิตใจของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ได้รับการตอบสนอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าการตอบสนองด้านความยุติธรรมระหว่างการสืบสวนสอบสวนจะเน้นที่ความต้องการของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง คำนึงถึงความบอบช้ำทางกายและจิตใจที่ได้รับ และความต้องการด้านการรักษาพยาบาลและสังคมสงเคราะห์ โดยที่ <ul style="list-style-type: none"> • ผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อปัญหาที่ต้องการการรักษาพยาบาลอย่างทันที • ความต้องการด้านการรักษาพยาบาลและด้านอารมณ์จิตใจของเธอได้รับการตอบสนองโดยบุคลากรทางการแพทย์และด้านสุขภาพจิต • ผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมอำนวยความสะดวกให้เธอได้เข้าถึงความช่วยเหลือทางการแพทย์และการตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ (medico-legal examinations)
<p>3.3 มีการรวบรวมข้อมูลและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและจากพยานหลักฐาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าคำให้การของผู้เสียหายจะ <ul style="list-style-type: none"> • ได้รับการตอบสนองอย่างทันทั่วทั้งที่ โดยความเป็นมืออาชีพ โดยไม่มีการตัดสิน และในลักษณะที่อ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้เสียหาย • มีการบันทึกไว้อย่างถูกต้อง การอ่านทวนให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้รับฟัง และมีการยืนยันเนื้อหาโดยผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • จะมีการซักถามแค่ครั้งเดียว เพื่อลดผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และป้องกันการสร้างความเป็นผู้เสียหายซ้ำสอง (secondary victimization) • รับรองว่าจะมีการตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์ (medico-legal examination) ตามความเหมาะสม⁴ ทำให้แน่ใจว่าการตรวจร่างกายจะมีการจัดทำและบันทึกไว้ในลักษณะที่ <ul style="list-style-type: none"> • ทันต่อเวลา • อ่อนไหวต่อประเด็นทางเพศสภาพ และคำนึงถึงความต้องการและมุมมองเฉพาะของผู้เป็นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เคารพศักดิ์ศรีและชื่อเสียงของเธอ และลดความเจ็บปวดให้มากที่สุด ในขณะที่ก็ยังดำรงมาตรฐานของการเก็บพยานหลักฐานทางนิติเวชศาสตร์ (forensic evidence) • เมื่อเป็นไปได้ ให้ประกันว่าผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมจะติดตามผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงไปยังสถานพยาบาลเพื่อทำการตรวจร่างกาย • รับรองว่าจะมีการจัดเก็บพยานหลักฐานทั้งหมดที่น่าเชื่อถือที่จะนำไปสู่การตั้งข้อกล่าวหา และการจัดเก็บจะเป็นไปอย่างเคารพและปกป้องศักดิ์ศรีของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง อันประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมให้รวบรวมพยานหลักฐานที่เน้นถึงความน่าเชื่อถือของข้อกล่าวหา มากกว่าเน้นที่ความน่าเชื่อถือของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • พิจารณาว่าการตรวจสอบทางนิติเวชวิทยาเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ และหากจำเป็นจะต้องจัดทำอย่างทันเวลาด้วย • รับรองว่าจะมีการลงไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุอย่างทันเวลา <ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบและกันสถานที่เกิดเหตุเพื่อไม่ให้พยานหลักฐานสูญหาย • หากมีการยืนยันว่ามีพยานหลักฐานที่สามารถตรวจสอบต่อไปได้ตกในที่เกิดเหตุ ก็ให้ดำเนินการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมอย่างละเอียด โดย <ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ จัดเก็บ และประมวลพยานหลักฐานให้ตรงกับระเบียบการพิสูจน์พยานหลักฐาน (chain of evidence requirements) - จัดการสิ่งที่ต้องทำเพื่อทำการวิเคราะห์พยานหลักฐานจากสถานที่และจากผู้เสียหาย (scene and victim evidence analysis) - ทบทวนรายงานการวิเคราะห์พยานหลักฐานและนำไปใช้เพื่อกำหนดสิ่งที่จะต้องทำในลำดับต่อไป • พิจารณาข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดและทำการสอบสวนติดตาม (follow-up investigations) และปฏิบัติการเพื่อสรุปคดี

	<ul style="list-style-type: none"> • รับรองว่าเมื่อมีการทำงานกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่เป็นเด็กหญิง จะมีบริการที่จัดไว้ให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะวัยของเด็กหญิง และทำให้มั่นใจว่า <ul style="list-style-type: none"> • ห้องสัมภาษณ์และบทสัมภาษณ์มีความเป็นมิตรกับเด็ก • ระเบียบพิธีการต่างๆ มีความอ่อนไหวต่อเด็ก • พ่อแม่ที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด ผู้ปกครอง ผู้แทนโดยชอบธรรม หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ให้ความช่วยเหลือเด็กที่เหมาะสม จะมีส่วนและเข้าร่วมในทุกปฏิบัติการที่ใคร่ครวญไว้หรือที่ได้กระทำลงไป • บริการช่วยเหลือด้านการแพทย์ ด้านอารมณ์สังคม มีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก และ • จะมีการรักษาความลับและไม่มีการเปิดเผยข้อมูลที่ห้ามเปิดเผยที่เกี่ยวกับเด็กหญิง • แน่ใจว่ามีการระบุตัวพยานและบุคคลอื่นๆ ที่อาจมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้โดย <ul style="list-style-type: none"> • พยายามทุกวิถีทางที่จะประมวลยืนยันคำให้การคำพูด บทสัมภาษณ์และข้อค้นพบต่างๆ ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง
3.4 มีการสืบสวนสอบสวนอย่างละเอียดถี่ถ้วน	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าจะมีการระบุตัวผู้ต้องสงสัย ชักถาม และมีการจับกุม เมื่อเหมาะสม • มั่นใจว่าจะมีรายงานที่ละเอียดและบันทึกไว้อย่างดีถึงรายละเอียดของการสืบสวนที่สำเร็จสิ้นไปและมีการทบทวนอย่างดีแล้ว <ul style="list-style-type: none"> • เจ้าหน้าที่งานชั้นผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชาได้ตรวจรายงานเพื่อให้แน่ใจว่าทุกๆ ขั้นตอนที่ทำเป็นได้มีการปฏิบัติไปแล้วและมีการบันทึกไว้ • มีการทำสำเนารายงานสำหรับนำไปใช้และนำไปติดตามผลโดยเจ้าพนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานอัยการ • มีการส่งสำเนารายงานให้กับผู้ให้บริการส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3.5 ความรับผิดชอบอย่างมืออาชีพจะคงไว้ตลอดการสืบสวนสอบสวน	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีความพร้อมรับคิดในระดับองค์กรตลอดกระบวนการสืบสวนสอบสวน <ul style="list-style-type: none"> • พนักงานสอบสวนอาวุโสหรือผู้บังคับบัญชา <ul style="list-style-type: none"> - ประกันให้มีการทบทวนการสอบสวนอย่างเหมาะสม มีการทำแผนการสอบสวนและปฏิบัติตามแผนนั้น พนักงานสอบสวนมีการประสานงานกันอย่างเหมาะสม มีติดตามกำกับดูแลและประเมินผลปฏิบัติการและข้อค้นพบต่างๆ อย่างต่อเนื่อง - กำหนดให้พนักงานสอบสวนรับผิดชอบหน้าที่ของตนตลอดกระบวนการปฏิบัติงาน • องค์กรต้องกำหนดให้เจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายทำการ <ul style="list-style-type: none"> • วิเคราะห์อาชญากรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อระบุหาสัญญาณของความรุนแรงที่เพิ่มขึ้น และประวัติความรุนแรงและแนวโน้ม มีการบันทึกไว้ในรายงาน - กำกับให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยพยานหลักฐาน (evidentiary requirements) - ประกันว่าบริการต่างๆ นั้นตรงกับความต้องการของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง มั่นใจตรวจสอบให้แน่ใจว่ามั่นใจ • มีระบบจัดการที่โปร่งใสและเชื่อถือได้เพื่อรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการ <ul style="list-style-type: none"> - ระบบเข้าถึงได้ง่ายและพร้อมใช้งานอยู่เสมอสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทุกคน และมีการกำกับดูแลอย่างต่อเนื่อง

บริการที่จำเป็น : 4. กระบวนการก่อนการฟ้องคดี (PRE-TRIAL PROCESSES)	
<p>กระบวนการก่อนการฟ้องคดีอาญาและการไต่สวนตามกฎหมายแพ่ง กฎหมายครอบครัว และกฎหมายปกครอง ต้องไม่ลำเอียงและมีความละเอียดอ่อนต่อความต้องการของผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงโดยคู่ครองและความรุนแรงทางเพศเป็นสิ่งสำคัญเพื่อประกันสิทธิของพวกเขาที่จะได้รับความเป็นธรรม บริการที่จำเป็นในช่วงก่อนการฟ้องคดีสะท้อนถึงมาตรฐานสากลว่าด้วยพันธกรณีของรัฐและผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมต่างๆ ในการทำหน้าที่เบื้องต้นด้านการสืบสวนสอบสวนและการเริ่มดำเนินคดีฟ้องร้อง ในขณะที่ถ่วงดุลโดยการสร้างพลังให้กับผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่จะตัดสินใจได้อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจน เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของพวกเขาที่ระบบหรือกระบวนการยุติธรรมทางอาญา บริการจำเป็นพื้นฐานในช่วงก่อนการฟ้องคดีอาญาและการไต่สวนทางแพ่ง ทางครอบครัวและทางการปกครองจะเน้นความสำคัญของการตรงต่อเวลา ค่าใช้จ่ายที่สมเหตุผล และกระบวนการพิจารณาที่ไม่ซับซ้อนและง่ายต่อการดำเนินการ</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
4.1 แนวปฏิบัติในการดำเนินคดีอาญาคดีแพ่ง คดีครอบครัวและคดีปกครองที่สอดประสานและมีบูรณาการกัน	<ul style="list-style-type: none"> • แสวงหาข้อมูลอย่างรูปไปข้างหน้าในเรื่องของระเบียบพิธีการด้านความยุติธรรมที่มีอยู่ (ด้านอาญา ด้านแพ่ง ด้านครอบครัว และด้านการปกครอง) ที่เกี่ยวข้องกับคดี • ตรวจสอบคำสั่งคุ้มครองและสนับสนุนที่ยังค้างอยู่และนำเรียนต่อศาล • แลกเปลี่ยนและใช้ประโยชน์ข้อมูลจากการพิจารณาคดีอื่นๆ ตามสมควรภายในระบบหรือกระบวนการยุติธรรม

<p>4.2 ความรับผิดชอบเบื้องต้นในการเริ่มกระบวนการฟ้องร้อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าความรับผิดชอบเบื้องต้นในการเริ่มฟ้องร้องเป็นของผู้ให้บริการด้านความยุติธรรม ไม่ใช่เป็นของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจยอมให้ผู้เสียหายมีอำนาจในการดูแลตัวเอง (victim agency) ซึ่งหมายถึง <ul style="list-style-type: none"> • การแจ้งให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทราบถึงการตัดสินใจใดๆ ที่เกี่ยวกับการฟ้องร้อง นอกเสียจากว่าเธอจะแจ้งก่อนหน้านั้นว่าไม่ต้องการรับทราบ • การให้โอกาสกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในการบอกเล่าเรื่องราวของเธอและมีการรับฟังเรื่องราวนั้น ก่อนที่จะมีการตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับการฟ้องร้อง • พิจารณาให้ใช้นโยบายที่ส่งเสริมให้มีการนำคดีขึ้นสู่ศาล (pro-prosecution policies) • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการรวบรวมพยานหลักฐานที่มีอยู่ทั้งหมดเมื่อมีการทบทวนน้ำหนักของพยานหลักฐานเพื่อตัดสินใจว่าจะส่งฟ้องหรือไม่ ซึ่งหมายถึง <ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมให้มีการรวบรวมพยานหลักฐานที่เน้นความน่าเชื่อถือของข้อกล่าวหา มากกว่าความน่าเชื่อถือของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์และนิติเวชศาสตร์ (medico-legal and forensic evidence) จะดำเนินการในเวลาที่เหมาะสม ในกรณีที่เหมาะสม • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการตัดสินใจที่จะไม่ฟ้องร้องนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะข้อเท็จจริงว่าไม่มีรายงานทางนิติวิทยาศาสตร์หรือรายงานไม่มีข้อสรุป และ • การอ้างอิงแนวปฏิบัติเสริมที่กล่าวถึงในหลักสูตรว่าด้วยงานด้านสุขภาพ (บริการจำเป็นพื้นฐานหมายเลข 7) • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนักงานอัยการ / ผู้พิพากษาที่มีประสบการณ์ทำการตัดสินใจยุติการดำเนินคดี (discontinuance decisions) • ลดอุปสรรคต่างๆ ที่สร้างความกดดันให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต้องถอนฟ้อง ซึ่งหมายถึง <ul style="list-style-type: none"> • ความเข้าใจและการตอบสนองต่อความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างระบบหรือกระบวนการยุติธรรมทางอาญากับความปรารถนาของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • การให้น้ำหนักอย่างเต็มที่กับความคิดเห็นของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อกระบวนการในการดำเนินคดีอาญา (criminal proceedings)
<p>4.3 การตั้งข้อหาอย่างถูกต้องและการอนุมัติให้มีการตั้งข้อหาอย่างรวดเร็ว</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการตัดสินใจที่จะตั้งข้อหาและการอนุมัติให้ตั้งข้อหาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการที่เป็นธรรมและตามมาตรฐานด้านพยานหลักฐาน (evidential standards) โดยที่ <ul style="list-style-type: none"> • การสอบสวนเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้ครบถ้วนพอที่จะตั้งข้อหาได้ • มีการแจ้งและอธิบายการตัดสินใจให้กับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และ/หรือ พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ผู้แทนโดยชอบธรรมในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กหญิง • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการตัดสินใจในเรื่องการตั้งข้อหาจะได้สัดส่วนกับความรุนแรงของการกระทำผิด • พิจารณาว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นปัจจัยที่ร้ายแรงและปัจจัยตัดสินว่าจะฟ้องคดีเพื่อประโยชน์ของสาธารณชนหรือไม่
<p>4.4 ขั้นตอนการเข้าถึงที่เหมาะสมเข้าถึงได้ง่ายและราคาไม่แพง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการเข้าถึงกระบวนการด้านกฎหมาย ครอบครัว และการปกครอง (ศาลครอบครัว การเรียกร้องค่าเสียหาย tort claim กระบวนการพิจารณาคดีก่อนพิจารณาคดี pre-trial discovery procedure) อย่างน้อยที่สุดหมายถึง <ul style="list-style-type: none"> • พิธีการด้านกฎหมายแพ่ง ครอบครัว และปกครอง อยู่ในเกณฑ์ที่ง่ายได้ • พิธีการต่างๆ มีความเรียบง่ายและใช้การได้ง่าย • การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายฟรีอย่างหลากหลาย ในประเด็นที่เกี่ยวกับกฎหมายแพ่ง ครอบครัวและปกครอง เมื่อใจทักผู้ฟ้องร้อง (plaintiff/applicant) เป็นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิง (ข้อมูลทางกฎหมาย คำแนะนำทางกฎหมาย ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และการเป็นตัวแทนทางกฎหมาย) • การตีความอย่างกว้างที่สุดสำหรับการมีสิทธิเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย (เช่น หากค่าธรรมเนียมในการใช้บริการด้านกฎหมายต้องคำนวณจากรายได้ของครอบครัว และผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกครอบครัวนั้น หรือผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงไม่มีส่วนเข้าถึงรายได้ของครอบครัว ก็จะใช้รายได้ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นตัวคำนวณค่าธรรมเนียมบริการด้านกฎหมาย) • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคดีด้านกฎหมายครอบครัวทั้งหมดจะมีการตรวจหาความเกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวก่อน และต้องได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่แตกต่างจากคดีอื่นๆ

<p>4.5 การให้ความสำคัญกับคดีเป็นอันดับแรก ในกรณีของความยุติธรรมทางอาญา</p>	<p>ในกรณีของความยุติธรรมทางอาญา</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระเบียบการลัดขั้นตอน (fast track procedures) ที่ช่วยระบุว่าคดีไหนเป็นเรื่องของความรุนแรงต่อผู้หญิง และจัดลำดับความสำคัญในสารบบคดีของศาล ซึ่งรวมถึงการไต่สวนเพื่อปล่อยตัวชั่วคราว การไต่สวนเพื่อนำตัวไปฝากขังในเรือนจำ และสำหรับการพิจารณาคดี ในกรณีของผู้เสียหายที่เป็นเด็กหญิง การพิจารณาคดีต้องเกิดขึ้นเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ นอกเสียจากว่าความล่าช้าจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็กเอง <p>ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคดีทางแพ่ง กฎหมายครอบครัว หรือคดีปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> ตรวจสอบให้แน่ใจว่าระยะเวลาตามกระบวนการก่อนการพิจารณาและการพิจารณาคดีตรงตามที่ถูกหมายกำหนด <ul style="list-style-type: none"> กรณีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงจำเป็นต้องดำเนินการลัดขั้นตอนอย่างรวดเร็ว (fast tracked) ให้ความสำคัญเร่งด่วนกับคดีที่อยู่ในสารบบคดีของศาล
<p>4.6 การใช้ระเบียบการและมาตรฐานด้านพยานหลักฐานที่เป็นธรรมในกระบวนการก่อนการฟ้องคดีทั้งหมด</p>	<p>ในกรณีของความยุติธรรมทางอาญา</p> <ul style="list-style-type: none"> ให้ใช้ภาระหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างเป็นธรรมและมาตรฐานด้านพยานหลักฐาน (evidentiary standards) จัดรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นให้ครบสมบูรณ์ก่อนที่จะมีการตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับคดี <ul style="list-style-type: none"> ตรวจสอบให้มั่นใจว่ามีค่าให้การที่ชัดเจนและสมบูรณ์ของผู้เสียหาย หากเป็นไปได้ ทบทวนพยานหลักฐานอื่นๆ ทั้งหมด ลดความล่าช้าในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจก่อนการฟ้องคดี <ul style="list-style-type: none"> จำกัดจำนวนของคดี (case continuances/adjournments) อนุญาตให้มีความล่าช้าที่สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง <p>ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคดีทางแพ่ง กฎหมายครอบครัว หรืองานปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> ในการบริหารจัดการกระบวนการต่างๆ ก่อนการฟ้องคดีนั้น ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีกระบวนการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งอาจประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> บริบทด้านจิตใจอารมณ์สังคมของความรุนแรง รายงานและข้อมูลด้านการแพทย์ นิติเวช และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
<p>4.7 กระบวนการก่อนการฟ้องร้องที่มีผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง การสร้างความเข้มแข็งและการใช้หลักสิทธิมนุษยชนเป็นฐาน-</p>	<ul style="list-style-type: none"> ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ให้บริการจะไม่ตัดสินผู้เสียหายในลักษณะใดลักษณะหนึ่งและจะให้ความช่วยเหลือเสมอ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นมิตรเมื่อต้องพบกับผู้ให้บริการด้านความยุติธรรม ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมีโอกาสที่จะเข้าร่วมอย่างเต็มที่ ตรวจสอบให้แน่ใจว่ากระบวนการฟ้องร้องเป็นการยืนยันในสิ่งที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้ประสบ <ul style="list-style-type: none"> ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงรู้สึกว่าการรับแจ้งเหตุอย่างเอาใจจริง การเรียนของเธอได้รับความเชื่อถือและยืนยัน จนกว่าข้อเท็จจริงจะระบุเป็นอย่างอื่น จุดเน้นของความน่าเชื่อถืออยู่ที่ข้อกล่าวหา มิได้อยู่ที่ความน่าเชื่อถือของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทุกคนจะได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพ หมายความว่า การปฏิบัติจะต้อง <ul style="list-style-type: none"> ป้องกันการสร้างความเป็นผู้เสียหายซ้ำสอง (secondary victimization) มีความเหมาะสมกับอายุ . มั่นใจว่ากระบวนการต่างๆ จะคำนึงถึงความต้องการและมุมมองที่ไม่เหมือนใครของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เคารพในศักดิ์ศรีและ ชื่อเสียง/เกียรติ ของพวกเขา และลดการละลาบละล้วงในชีวิตของเธอให้มากที่สุด มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงรู้สึกว่าการรับแจ้งเหตุของพวกเขาคือที่รับฟัง <ul style="list-style-type: none"> ให้เธอมีโอกาสเล่าเรื่องราวของเธอเอง ได้มีคนที่รับฟัง และได้สะท้อนว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อเธออย่างไร หากเธอต้องการที่จะทำเช่นนั้น มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงสามารถเล่าเรื่องราวทั้งหมดอย่างเป็นส่วนตัวหรืออย่างเปิดเผย และความลับ และมีความมีศักดิ์ศรี มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตัวเองว่าจะเดินหน้าต่อไปในกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ และได้รับข้อมูลที่เพียงพอประกอบการตัดสินใจโดยได้รับแจ้งให้ทราบถึงผลกระทบ และทางเลือกที่จะถอนตัวจากกระบวนการยุติธรรมด้วย

	<ul style="list-style-type: none"> • การที่ผู้กระทำความผิดได้รับการปล่อยตัวก่อนการฟ้องคดี การไต่สวนเพื่อขอปล่อยตัวชั่วคราว (Pre-trial release/ bail hearings) จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และต้องพิจารณาถึงความปลอดภัยของเธอ • ในกรณีที่มีความเสี่ยงที่สูงเพียงพอว่าจะเกิดความรุนแรงหรือความกังวลว่าผู้ต้องสงสัยจะไม่ทำตามเงื่อนไขของการปล่อยตัวชั่วคราว การกักขังระหว่างรอพิจารณาถือว่าเป็นทางเลือกหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง • ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้รับทราบถึงการประกันตัวก่อนฟ้องคดี หรือการได้รับการประกันตัวแบบมีเงื่อนไข และทราบว่าจะติดต่อใครได้ในกรณีที่มีการละเมิดเงื่อนไขการประกันตัวนั้น
<p>4.8 ความพร้อมในการเข้าร่วมการพิจารณาคดี</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่ามีการประสานงานในระหว่างผู้ให้บริการหลักๆ (เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ให้บริการด้านสุขภาพ ฯลฯ) • มั่นใจว่าพยานหลักฐานสำคัญจะได้มาในคดี โดยรวมถึงการมั่นใจว่า <ul style="list-style-type: none"> • มีการเข้าถึงผู้เสียหาย พยาน และผู้ต้องสงสัย เพื่อส่งหมายศาลเรียกตัวมาเข้าร่วมในคดี • มั่นใจว่าคำให้การ การวิเคราะห์ และหลักฐานต่างๆ มีการจัดเก็บ รวบรวม และพร้อมเสนอต่อศาล และคำให้การเพิ่มเติมอื่นๆ ก็มีพร้อมในมือ • มั่นใจว่าผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมเป็นผู้มีความสามารถที่จะนำเสนอพยานในศาลในลักษณะที่มีจริยธรรมเป็นกลาง และเป็นมืออาชีพ • ส่งเสริมการรวบรวมหลักฐานที่มีน้ำหนักมีความน่าเชื่อถือตามข้อกล่าวหา มิใช่หลักฐานที่เน้นความน่าเชื่อถือของผู้ร้องทุกข์ • มั่นใจว่ามีกรอำนวยการอำนวยความสะดวกอย่างพอเพียงสำหรับการเข้าถึงบริการให้ความช่วยเหลือสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ในการทำความคุ้นเคยกับกระบวนการทางศาล และการเตรียมตัวขึ้นศาล
<p>4.9 ไม่มีการบังคับให้ไกล่เกลี่ย หรือหาทางประนีประนอมความในรูปแบบอื่นในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อนุญาตให้มีการไกล่เกลี่ย หรือ ใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ มาแทนเมื่อมีกระบวนการต่างๆ พร้อมเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีการบังคับ กดดัน หรือ ช่มชู้ ข้อกำหนดขั้นสูงสุดที่ต้องการประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> • กระบวนการที่อำนวยความสะดวกที่เหมือนเดิมหรือมากกว่าเดิมสำหรับความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เช่นเดียวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา • ผู้ละเมิดยอมรับผิดแล้ว • ผู้ให้บริการด้านงานยุติธรรมอนุมัติ • ผู้ไกล่เกลี่ยได้รับการอบรมและมีคุณสมบัติ • มีการรับรองผลประเมินความเสี่ยงว่าผู้หญิงไม่อยู่ในภาวะเสี่ยงสูง • ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้รับทราบกระบวนการทั้งหมดและยินยอมให้มีการไกล่เกลี่ย • ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเต็มใจที่จะเข้าร่วม
<p>4.10 การพิจารณาเป็นพิเศษสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ต้องสงสัยหรือถูกกล่าวหาว่ามีความผิดทางอาญา</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องแน่ใจว่าเวลาระหว่างการติดต่อครั้งแรก (initial response) และการรวบรวมพยานหลักฐาน ในกรณีที่มีสัญญาณว่าผู้ต้องสงสัยอาจจะเป็นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อผู้หญิงนั้น <ul style="list-style-type: none"> • จะมีการรับรองและพิจารณาความปร่าบางโดยเฉพาะของผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นผู้หญิง เมื่อมีการสอบปากคำผู้ต้องสงสัยและก่อนที่จะมีการตัดสินใจใดๆ เพื่อจับกุมและคุมขัง • การรวบรวมพยานหลักฐานและการตั้งรูปคดี (case building) ต้องเข้าใจถึงบริบทของความรุนแรงที่เธอเคยประสบมา ตัวอย่างเช่น พยานหลักฐานที่อาจสนับสนุนข้ออ้างว่าป้องกันตัวเอง • มีการจัดวิเคราะห์บริบท รวมทั้งการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกล่าวหาและผู้เสียหาย (complainant) และแรงจูงใจของผู้ถูกกล่าวหาและเจตนาที่จะใช้ความรุนแรง • ในการยอมรับว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นภาวะต่อเนื่อง (continuum) และเหตุการณ์รุนแรงหนึ่งที่กระทำโดยผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจำเป็นต้องมีการสอบสวนด้านสภาวะการแหว่ล่อการก้าวร้าว (aggression) บังคับและลักษณะต่างๆ ของภาวะต่อเนื่อง (continuum) ของความรุนแรง ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์ส่งผลกระทบต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และการที่ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อพฤติกรรมของเธอขอให้พิจารณาว่า <ul style="list-style-type: none"> • การตรวจทางจิตวิทยาจะเป็นการชี้สภาพจิตใจของผู้ต้องสงสัยและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรุนแรง เช่น เหตุการณ์รุนแรงในอดีตที่ผ่านมา • การประเมินความเสี่ยงเพื่อชี้ให้เห็นปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ในฝ่ายของผู้ต้องสงสัย และทำให้เข้าใจว่าการทำร้าย (aggression) เป็นเพียงปฏิกริยาต่อสภาวะการแหว่ล่อการก้าวร้าว หรือการทำร้ายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของความคิดในใจที่สั่งสมมาตลอดระยะเวลาหนึ่ง • ในเขตพื้นที่ศาลที่อนุญาตให้มีการฟ้องกลับ หรือ ฟ้องแย้ง (dual charges) และคู่กรณีเรื่องความรุนแรงในครอบครัวอาจถูกตั้งข้อกล่าวหาว่ากระทำความผิด ขอให้วิเคราะห์ว่าฝ่ายไหนที่เป็นผู้ละเมิดที่มีอำนาจเหนือกว่า (predominate aggressor) โดยพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

	<ul style="list-style-type: none"> • เป็นการบาดเจ็บจากการมุ่งทำร้ายและการป้องกันตัว (offensive and defensive injuries) • เป็นการคุกคามที่ฝ่ายหนึ่งกระทำต่ออีกฝ่ายหนึ่งหรือกระทำต่อสมาชิกครอบครัว • มีประวัติความรุนแรงในครอบครัวระหว่างคู่กรณีมาก่อน รวมทั้งมีการแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีการตั้งข้อกล่าวหา มีการออกคำสั่งคุ้มครอง • ทำให้มั่นใจว่าการไต่สวนเพื่อขอประกันตัว (bail hearing) จะเป็นการไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ • ศาลมีข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบริบทที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำรุนแรงต่อผู้หญิงได้กระทำ ความรุนแรงนั้น • เมื่อพิจารณาเงื่อนไขสำหรับประกันตัว เงื่อนไขเหล่านี้ไม่เป็นการมีอคติ (prejudice) ต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในกระบวนการทางศาลแพ่งหรือศาลครอบครัวใดๆ ตัวอย่างเช่น ผลกระทบต่อสถานะดั้งเดิม status quo ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอำนาจปกครองบุตร • เมื่อพิจารณาเงื่อนไขสำหรับการขอประกันตัว ต้องประกันว่าเงื่อนไขเหล่านี้จะไม่ทำให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ถูกกล่าวหาต้องประสบกับความรุนแรงอีก
--	--

บริการที่จำเป็น : 5. กระบวนการพิจารณาคดี การไต่สวน (TRIAL/HEARING PROCESSES)	
<p>ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่กระทำโดยคู่ครองและความรุนแรงทางเพศมีส่วนร่วมในขั้นพิจารณาคดีในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและทางแพ่ง สามารถรู้สึกประหลาดใจ ท่วมท้นไปด้วยความไม่คุ้นเคยกับระบบยุติธรรม หรือรู้สึกเหมือนกลายเป็นผู้เสียหายซ้ำอีก (re-victimized) จากการปฏิบัติที่ขาดความอ่อนไหวหรือการเลือกปฏิบัติโดยผู้ให้บริการด้านความยุติธรรม กฎหมายและมาตรฐานสากลได้เรียกร้องให้มีมาตรการป้องกันความยากแค้นและความบอบซ้ำเพิ่มเติมที่อาจเกิดจากการต้องเข้าฟังการพิจารณาคดีในตัวของมันเอง และมั่นใจว่ากระบวนการต่างๆ จะได้รับความร่วมมือจากผู้เสียหายมากที่สุด ส่งเสริมศักยภาพของพวกเขาระหว่างการควบคุมดูแลตัวเอง (agency) ในระหว่างการพิจารณาคดี ในขณะที่ทำให้มั่นใจว่าประเด็นทางอาญาต่างๆ ภาระหรือ onus ของการแสวงหาความเป็นธรรมจะตกอยู่กับรัฐ บริการด้านความยุติธรรมเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในระหว่างกระบวนการทางอาญาที่สะท้อนถึงกลยุทธ์ต้นแบบที่ได้ตกลงกันในระดับสากล รวมทั้งสิ่งแวดลอมในศาลที่เป็นมิตรและช่วยเอื้ออำนวย (enabling) เพื่อทำให้ผู้เสียหายรู้สึกปลอดภัยและสะดวกใจในการให้การถึงประสบการณที่ได้รับ ระเบียบพิธีการต่างๆ ต้องลดการสร้างความเป็นผู้เสียหายซ้ำ (re-victimization) และการใช้ระเบียบพิสูจน์พยานหลักฐาน (evidentiary rules) จะต้องเป็นไปอย่างไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ (non-discriminatory manner)</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
5.1 สภาพแวดล้อมในห้องพิจารณาคดีในศาลที่ปลอดภัยและเป็นมิตร	<ul style="list-style-type: none"> • อนุญาตให้คนที่ช่วยเหลือได้ เช่น สมาชิกครอบครัว เพื่อน หรือ บุคคลที่ได้รับการอบรมในการช่วยเหลือมาแล้ว ได้อยู่กับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในระหว่างการพิจารณาคดี ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กหญิง ต้องมีมาตรการที่จะจัดหาผู้เชี่ยวชาญและสมาชิกครอบครัวมาอยู่เป็นเพื่อนเด็ก และมีผู้ปกครองที่คอยปกป้องผลประโยชน์ทางกฎหมาย (legal interests) ของเด็กหญิงนั้น • สร้างสิ่งแวดลอมในศาลที่เป็นมิตรและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ รวมถึงสถานที่นั่งรอเข้าศาลด้วย • นำบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด ไปที่อื่น ในขณะที่ผู้เสียหาย/พยานขึ้นให้การ • จัดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าไม่ให้เกิดการติดต่อโดยตรงระหว่างผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงกับผู้ถูกกล่าวหาโดยใช้คำสั่งจำกัดเขตของศาล (court-ordered restraining orders) หรือคำสั่งให้คุมขังในระหว่างการพิจารณาคดี (pre-trial detention) • แจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจทราบในกรณีที่สงสัยว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงน่าจะได้รับการอันตรัยหรือมีความเสี่ยงในระหว่างการพิจารณาหรือการไต่สวน
5.2 การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว เกียรติยศชื่อเสียงและศักดิ์ศรี	<ul style="list-style-type: none"> • ปรับมาตรการที่มีอยู่เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัว เกียรติยศชื่อเสียง (integrity) และศักดิ์ศรี ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ซึ่งรวมถึง <ul style="list-style-type: none"> • การจำกัดหรือสั่งห้ามไม่ให้ประชาชนเข้ารับฟังการพิจารณาคดี ตัวอย่างเช่น ใช้การพิจารณาคดีโดยลับ (closed trials) หรือใช้การพิจารณาโดยลับ (closed trials) • การจำกัดหรือห้ามสื่อตีพิมพ์ข้อมูลส่วนตัวของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • กัดค้านหรือไม่อนุญาตให้มีการให้การเท็จ (misstatements) หรือให้มีการพยายามใดๆ ที่จะลวงล้างความปลอดภัยของผู้เป็นพยาน (เช่น ในกรณีที่อาจจะมีการให้ถ้อยคำที่ต้องระบุข้อมูลส่วนบุคคลของพยาน) • ลบทิ้งข้อมูลส่วนตัวต่างๆ เช่น ชื่อและที่อยู่ จากบันทึกศาลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ หรือใช้นามแฝงสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กหญิง ให้ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อ <ul style="list-style-type: none"> • รักษาความลับและจำกัดการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวตนของเธอและการเข้าร่วมในกระบวนการทางศาล • กันประชาชนและสื่อออกจากห้องพิจารณาคดีในศาลในระหว่างที่เด็กเบิกความ หากกฎหมายภายในประเทศอนุญาตให้ทำได้

<p>5.3 โอกาสในการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ใช้ และ/หรือ อนุญาตให้ใช้เมื่อเป็นไปได้ ในมาตรการที่มีอยู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้ปากคำของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในระหว่างการพิจารณา/การไต่สวน อันได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> มาตรการที่อนุญาตให้ผู้เสียหายให้การได้ในลักษณะที่ทำให้เธอสามารถหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับผู้ถูกกล่าวหา ตัวอย่างเช่น มีฉากกั้น อยู่ในห้องที่ปิดประตู หรือใช้โทรศัพท์วงจรมืด ปรับแนวปฏิบัติบริการคดีที่มั่นใจตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมีโอกาสได้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ในขั้นตอนต่างๆ โดยมีผลกระทบเป็นการสร้างความเป็นผู้เสียหายซ้ำสองให้น้อยที่สุด โดย <ul style="list-style-type: none"> ลดความล่าช้าที่ไม่จำเป็น ส่งเสริมแนวปฏิบัติที่เน้นการปกป้องและตกลงกันในประเด็นที่ไม่อยู่ในข้อพิพาท (issues not in dispute) ตั้งแต่เริ่มการพิจารณา/การไต่สวน ดำเนินแนวปฏิบัติและใช้วิธีต่างๆ เพื่อลดความเครียดของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เช่น <ul style="list-style-type: none"> จำกัดให้พยานหลักฐานฝั่งของเธอเป็นเฉพาะพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น อนุญาตให้มีการพักช่วงสั้นๆ (short recess) เมื่อดูเหมือนเธอจะเริ่มเครียดที่จะดำเนินการต่อ ระบุตัวเลือกต่างๆ ที่จะช่วยหลีกเลี่ยงหรือลดทอนให้น้อยที่สุดซึ่งการสอบสวนผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงโดยตรงโดยฝ่ายที่ถูกกล่าวหา เท่าที่จะเป็นไปได้ สอบสวนโดยใช้คนกลาง หากมีการอนุญาตให้ใช้ได้ ใช้การสัมภาษณ์ที่บันทึกไว้เป็นหลักฐานสำคัญ (evidence in chief) หากอนุญาตให้ใช้ได้ ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กหญิง ให้ใช้กระบวนการพิจารณาที่อ่อนไหวกับเด็ก รวมทั้งห้องสัมภาษณ์สิ่งแวดล้อมในศาล และมาตรการที่มั่นใจว่าการไต่สวนและการสัมภาษณ์จะมีในระหว่างเวลาของวันที่เหมาะสมกับอายุของเด็กหญิงและแยกสัมภาษณ์จากผู้ถูกกล่าวหา
<p>5.4 โอกาสที่จะให้ปากคำอย่างละเอียดในเรื่องผลกระทบของอาชญากรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> อนุญาตให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมีโอกาสได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบของอาชญากรรมที่มีต่อเธอ หากเธอประสงค์เช่นนั้น ให้ทางเลือกที่หลากหลายกับเธอในการให้ปากคำในระหว่างพิจารณาคดี
<p>5.5 การตีความอย่างไม่เลือกปฏิบัติและการปรับใช้ระเบียบว่าด้วยพยานหลักฐาน (evidentiary rules) ในกรณีความยุติธรรมทางอาญา</p>	<p>ในกรณีความยุติธรรมทางอาญา</p> <ul style="list-style-type: none"> มั่นใจว่ามีการนำพยานหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องมานำเสนอต่อศาล โดย <ul style="list-style-type: none"> พิจารณาอนุญาตให้มีพยานผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์อันเหมาะสม มาให้ข้อมูลเกี่ยวกับพลวัตและความซับซ้อนของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ผู้เสียหาย (Complaints) ต้องได้รับความเชื่อถือและรับฟังคำให้การ จนกว่าจะพิสูจน์เป็นอย่างอื่น ดำเนินการที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบที่นำไปสู่ของระเบียบและพิธีการที่มีลักษณะเลือกปฏิบัติที่มีอยู่ เช่น <ul style="list-style-type: none"> คัดค้านหรือไม่อนุญาตให้มีการซักถามใดๆ ที่ไม่เป็นธรรม ซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็น ก้าวร้าว หรือเลือกปฏิบัติโดยฝ่ายจำเลย คัดค้านหรือไม่อนุญาตให้มีการซักถามใดๆ ที่มีลักษณะเป็นมายาคติ (myths) หรือการเหมารวม (stereotyping) คัดค้านหรือไม่อนุญาตให้มีการซักถามใดๆ เกี่ยวกับประวัติทางเพศของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี ไม่อนุญาตให้มีการนำความเห็นที่ยังไม่มีข้อสรุปมาใช้ ด้วยเหตุผลที่ว่ามีการแจ้งความซ้ำหรือไม่มีการแจ้งความ หากฝ่ายจำเลยนำสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นพยานหลักฐานที่น่าจะเป็นผลร้ายอย่างสูง ต้องทำให้แน่ใจว่าจะมีการดำเนินการตามขั้นตอนเหล่านี้ <ul style="list-style-type: none"> ขอให้ฝ่ายจำเลยยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้พยานหลักฐานนั้น มั่นใจว่าคำร้องเช่นนั้นจะแต่งตั้งช่วงก่อนการพิจารณาคดี และอนุญาตให้ใช้ในระหว่างพิจารณาคดีได้ เฉพาะในกรณีที่ฝ่ายจำเลยสามารถพิสูจน์ได้ว่าสุดวิสัย (เช่น จำเลยไม่ทราบว่ามีข้อมูลนั้นอยู่จนกระทั่งถึงช่วงพิจารณาคดี) ให้โอกาสแก่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงโดยการเป็นปากเป็นเสียงในเรื่องที่เธอกังวลและในการเสนอคำแย้งต่อพยานหลักฐานที่แสดงการเลือกปฏิบัติ (discriminatory evidence) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการใช้กฎระเบียบต่างๆ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎว่าด้วยการประเมินความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐาน) ที่ไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงหรือที่จะตีความในลักษณะที่ทำให้ฝ่ายผู้กระทำผิดด้านความรุนแรงต่อผู้หญิงสามารถพ้นผิดได้ <p>ในกรณีของกฎหมายแพ่ง กฎหมายครอบครัว และ/หรือ การดำเนินการทางปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> ต้องทำให้มั่นใจว่าศาลแพ่งและศาลครอบครัวจะมีข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องครบถ้วน ซึ่งรวมถึง <ul style="list-style-type: none"> บริบททางจิตใจและสังคมของความรุนแรง การพิจารณาที่จะใช้พยานผู้เชี่ยวชาญ

	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าศาลแพ่งและศาลครอบครัวจะไม่ใช้พยานหลักฐานที่น่าจะเป็นผลร้าย ด้วยเหตุผลว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงตัดสินใจที่จะหลีกเลี่ยงความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นอีก หรือเพื่อมั่นใจผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก เช่น • ในกรณีของการปกครองบุตร ให้สร้างความมั่นใจว่าพฤติกรรมของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นที่เข้าใจในบริบทของความรุนแรงจากคู่ครอง ตัวอย่างเช่น หากผู้หญิงเลือกที่จะหนีไปจากบ้านหรือใช้มาตรการปกป้องตัวเองแบบอื่นๆ ไม่ควรถูกใช้ในทางลบ prejudice her civil proceedings ในการพิจารณาทางแพ่งของเธอ • มั่นใจว่าผลกระทบจากความรุนแรงที่กระทำโดยคู่ครอง เช่น ความคิดฆ่าตัวตายของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง จะไม่มีผลทางลบกับคดีตามกฎหมายแพ่งและกฎหมายครอบครัวของเธอ • สร้างความมั่นใจว่าการให้การของเด็กๆ ในช่วงไต่สวนเรื่องอำนาจปกครองบุตรจะเป็นที่เข้าใจในบริบทของเด็กในฐานะพยานในเหตุการณ์ความรุนแรงที่กระทำโดยคู่ครองที่เกิดขึ้นกับมารดาของเด็ก และจะมีการพิจารณาบริบทของการกล่าวหาแทนผู้เป็นบิดา ผู้เป็นมารดาเป็นต้นเหตุให้มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและบุตร
<p>5.6 การพิจารณาเป็นพิเศษสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางอาญา</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าการพิจารณาคดีอาญาจะพิจารณาในสิ่งต่อไปนี้ • ศาลมีข้อมูลทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบริบททางสังคมที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาต้องประสบกับความรุนแรง • การร้องเรียนต่างๆ ว่าเป็นการป้องกันตัว (self defence) โดยฝ่ายหญิงที่เป็นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจากความรุนแรง • การตัดสินใจโดยผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่เป็นผู้ถูกกล่าวหา ควรคำนึงถึงผลกระทบของความรุนแรงต่อผู้หญิงที่มีต่อผู้ถูกกล่าวหาด้วย • ดำเนินการเพื่อลดหรือเลี่ยงผลกระทบที่น่าจะเกิดขึ้นจากระเบียบและพิธีการที่มีอยู่ด้านการพิสูจน์พยานหลักฐานที่มีลักษณะเลือกปฏิบัติ (discriminatory evidentiary rules and procedures) โดย • คัดค้านหรือไม่อนุญาตให้มีการซักถามที่ไม่เป็นธรรม ซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็น ก้าวร้าว หรือเลือกปฏิบัติโดยฝ่ายอัยการ

บริการที่จำเป็น : 6. ความรับผิดชอบของผู้กระทำผิดและการชดเชยความเสียหาย (PERPETRATOR ACCOUNTABILITY AND REPARATIONS)	
<p>โดยส่วนใหญ่ของความรุนแรงที่กระทำโดยคู่ครองและความรุนแรงทางเพศ ผู้กระทำผิดมักไม่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย เมื่อมีการนำผู้กระทำผิดมาจับกุม บ่อยครั้งการลงโทษไม่ว่าจะเป็นทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางการปกครอง ก็จะเป็นโทษเบามาก นอกจากนี้ การชดเชยความเสียหาย (reparations) ที่ผู้หญิงได้รับจากผู้ละเมิด และ/หรือจากรัฐ หลังจากได้ประสบกับความรุนแรงแล้ว ก็ยังไม่สะท้อนความเป็นจริงของความเสียหายที่ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบังคับขู่เข็ญ การทำให้ด้อยค่า (intimidation) และการขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงที่ถูกนำมาใช้ประจำ จากมุมมองของผู้เสียหายแล้ว การรับผิดชอบและการชดเชยนั้นหมายถึงสิ่งต่างๆ มากมาย นับจากคำพิพากษาทางอาญา ค่าเสียหายทางแพ่ง การชดเชยโดยรัฐ การประณามโดยสังคมในความรุนแรงนั้น รวมไปถึงการเยียวยา (redress) ความล้มเหลวของรัฐที่จะให้บริการจำเป็นพื้นฐานด้านความยุติธรรม บริการจำเป็นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบและการชดเชยเป็นเครื่องสะท้อนพันธกรณีระหว่างประเทศที่รัฐจะทำหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ (due diligence) เพื่อให้บทลงโทษที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้กระทำผิดต้องรับผิดชอบสิ่งที่ได้กระทำไป และเพื่อให้มีการเยียวยาที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพแก่ผู้เสียหายจากอันตรายหรือการสูญเสียที่พวกเขาต้องเผชิญ</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
<p>6.1 ผลลัพธ์ของความยุติธรรมที่ได้สัดส่วนกับความผิดที่เกิดขึ้นและเน้นที่ความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง</p>	<p>ในกรณีของความยุติธรรมทางอาญา</p> <ul style="list-style-type: none"> • จัดทำนโยบายเรื่องการตัดสินใจที่มั่นใจว่าจะมีการตัดสินอย่างเที่ยงตรงกับความร้ายแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยให้บรรลุเป้าหมายของ <ul style="list-style-type: none"> • การประณามและยับยั้งความรุนแรงต่อผู้หญิง • การหยุดยั้งพฤติกรรมรุนแรง • การส่งเสริมความปลอดภัยของผู้เสียหายและชุมชน • การคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตและครอบครัว • คำนึงถึงปัจจัยกระตุ้น (aggravating factors) เพื่อจุดประสงค์ในการตัดสินคดี ตัวอย่างเช่น พฤติกรรมรุนแรงที่ทำซ้ำๆ การละเมิดโดยใช้ความไว้วางใจหรือใช้อำนาจที่เหนือกว่า การละเมิดด้วยความรุนแรงกับคู่สมรสหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ละเมิด และการละเมิดด้วยความรุนแรงต่อบุคคลที่อยู่ต่ำกว่า 18 ปี • แจ้งให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทราบว่ามีการปล่อยตัวผู้กระทำผิด

	<p>ในกรณีของกฎหมายแพ่ง กฎหมายครอบครัว และ/หรือ การดำเนินการทางปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าการตัดสินของศาลในส่วนของคุณคดีตามกฎหมายครอบครัวที่เกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงจะคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลูกๆ ของผู้เสียหาย และผลกระทบต่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง • ระเบียบของการประเมินความเสียหายในคำตัดสินทางแพ่งนั้นจะต้องมีการตีความโดยไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ • หลีกเลี่ยงเท่าที่จะเป็นไปได้ที่จะใช้กฎระเบียบหรือการตีความที่เคร่งครัดหรือหละหลวมจนเกินไปในการพิจารณาความเชื่อมโยงสาเหตุ เมื่อทำการประเมินผลเสียหายและมาตรฐานด้านพยานหลักฐานและระเบียบวิธีการที่ไม่เพียงพอ สำหรับการตีมูลค่าความเสียหายที่อาจจะสร้างผลกระทบในทางลบอย่างสิ้นเชิง ให้กับผู้หญิงหรือเด็กหญิง • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการชดเชยทางแพ่ง (civil remedies) ที่ทันเวลา มีประสิทธิภาพ อ่อนไหวต่อประเด็นทางเพศ และเหมาะสมต่อวัย สำหรับความเสียหายรูปแบบต่างๆ ที่ผู้หญิงและเด็กหญิงต้องเผชิญ
<p>6.2 การมีส่วนร่วมของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในการรับฟังข้อเสนอการลงโทษ (sentencing hearings) ในเขตอำนาจศาลที่บังคับใช้ (applicable jurisdictions)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ให้โอกาสกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้ไปปากคำต่อศาลในช่วงของการรับฟังคำข้อเสนอการลงโทษ (sentencing hearing) ถึงความเสียหายที่เกิดต่อร่างกายและจิตใจ และผลกระทบจากการถูกทำให้ต้องกลายเป็นผู้เสียหาย • อนุญาตให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้มีบทบาทในการนำเสนอการลงโทษ (sentencing) โดยใช้วิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะตน (เช่น การไปปากคำถึงผลกระทบโดยการเขียนหรือโดยวาจา รายงานผลกระทบต่อผู้เสียหายที่เตรียมโดยผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักสังคมสงเคราะห์) • มั่นใจว่ากระบวนการพิจารณาต่างๆ จะมีความเรียบง่าย เข้าถึงได้โดยสะดวก และไม่มีการใช้จ่าย • ปรับเวลาในการพิจารณาคดีให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เสียหายและการฟื้นตัวของเธอ • ในกรณีของผู้เสียหายที่เป็นเด็กหญิง ให้มั่นใจว่ากระบวนการต่างๆ จะมีความอ่อนไหวต่อเด็กฯ
<p>6.3 ทางเลือกสำหรับการชดเชยที่พร้อมและเข้าถึงได้</p>	<p>ในกรณีของความยุติธรรมทางอาญา</p> <ul style="list-style-type: none"> • เมื่อเป็นไปได้ ให้มั่นใจว่ามีการคำนึงถึงการชดเชย (reparations) ในกรณีของคดีอาญากรรมด้วย กล่าวคือ <ul style="list-style-type: none"> • การชดเชยความเสียหาย ถือเป็นส่วนหนึ่งของการรับฟังข้อเสนอการลงโทษ (sentencing hearing) • การชดเชยความเสียหายและการชดเชยด้านการเงินสำหรับการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจะได้รับความสำคัญลำดับต้นๆ ก่อนค่าปรับหรือบทลงโทษอื่นๆ และไม่ควรถูกพิจารณาเป็นเงื่อนไขบังคับ เพื่อให้ผู้เสียหายนำไปเรียกร้องทางแพ่งหรือเพื่อร้องขอค่าชดเชยแบบอื่นๆ • การชดเชยความเสียหายและการชดเชยด้านการเงินจะไม่นำมาใช้แทนที่โทษจำคุก <p>ในกรณีของกฎหมายแพ่ง กฎหมายครอบครัว และ/หรือ การดำเนินการทางปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ในเขตพื้นที่ศาลที่ได้รับอนุญาต ให้รัฐเป็นผู้จ่ายค่าชดเชย โดยไม่เกี่ยวกับว่ามีกระบวนการทางอาญาหรือไม่ แนวปฏิบัติการชดเชยควรจะ <ul style="list-style-type: none"> • กำหนดเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจ่ายค่าชดเชยให้กับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • มีกระบวนการยื่นคำร้องที่เรียบง่าย • มั่นใจว่าจะไม่มีค่าธรรมเนียมสำหรับการทำคำร้องขอค่าชดเชย • จัดหารูปแบบความช่วยเหลือทางกฎหมาย (legal aid) และความช่วยเหลือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ให้พร้อมอยู่เสมอ เมื่อเป็นไปได้ <ul style="list-style-type: none"> • การเยียวยาแก้ไขตามกฎหมายแพ่งและกฎหมายที่ไม่มีลักษณะทางอาญาอื่นๆ เป็นสิ่งที่ไม่แพงและเข้าถึงได้ทั่วไป • การร้องขอหรือการยื่นฟ้องทางแพ่งหรือทางอื่นๆ ที่ไม่ใช่ทางอาญาจะต้องไม่ซับซ้อนและง่ายต่อการใช้งาน เท่าที่จะเป็นไปได้ • เมื่อเป็นไปได้ ความช่วยเหลือทางกฎหมาย (legal aid) และการช่วยเหลืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย จะต้องพร้อมให้ใช้การได้
<p>6.4 การชดเชยความเสียหาย (Reparations) ที่คำนึงถึงผลกระทบและความเสียหายที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้รับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าการคำนวณค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายต่างๆ ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ที่เกิดขึ้นมาจากผลของความรุนแรงจะมีการตีความอย่างกว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และมุ่งหมายให้เป็นการปรับให้ดีขึ้น (transformative) แทนที่จะเป็นเพียงการใช้คืนเพื่อกลับไปสู่สภาพเดิมก่อนที่การกระทำรุนแรงจะเกิดขึ้น แต่ยังเป็นการแก้ไขความไม่เท่าเทียมกันที่ทำให้พวกเขาต้องเสี่ยงต่อความรุนแรงนั้น • โดยพิจารณาจาก <ul style="list-style-type: none"> • ผลของการบาดเจ็บหรือความเสียหายต่อร่างกายและจิตใจ รวมทั้งชื่อเสียงและศักดิ์ศรี ความปวดร้าว และความทุกข์ทรมาน และความกดดันทางอารมณ์ (emotional distress) และการสูญเสียความรื่นเริงในชีวิตไป • โอกาสการได้รับการจ้างงานที่สูญเสียไป เงินบำนาญเลี้ยงชีพ การศึกษา และสวัสดิการสังคมต่างๆ รวมทั้งการเสียสุขภาพที่จะทำงานหารายได้

	<ul style="list-style-type: none"> • ความเสียหายที่ค้างถึงกิจกรรมงานบ้านและงานดูแลผู้อื่นทั้งหมดที่ผู้เสียหายทำไปโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน • ความเสียหายที่ค้างถึงสถานการณืของเด็กหญิงที่เป็นผู้เสียหายอย่างเต็มที่ รวมถึงต้นทุนของการฟื้นฟู/การบูรณาการฟื้นคืนทางสังคมและการศึกษา • ค่าใช้จ่ายสำหรับบริการทางกฎหมาย ทางกายภาพบำบัด ทางจิตวิทยา และทางสังคมสงเคราะห์ • ต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงของการแสวงหาความเป็นธรรมและของบริการอื่นๆ ที่เป็นผลมาจากหรือที่เกี่ยวข้องจากประสบการณ์ความรุนแรงที่ได้รับ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่างๆ
6.5 การบังคับใช้ในการเยียวยา (remedies)	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องมั่นใจว่าการเยียวยา (remedies) ที่ตัดสินใจออกมานั้นจะมีการนำไปบังคับใช้อย่างได้ผล • รับรองมาตรการต่างๆ เพื่อกำกับดูแลให้มีการบังคับใช้ให้เกิดการเยียวยาขึ้นจริง
6.6 การร้องเรียนเมื่อถูกปฏิเสธที่จะให้บริการที่จำเป็นด้านความยุติธรรม หรือเมื่อไม่ได้รับการดูแลอันสมควร ล้ำช้าอย่างไม่มีเหตุผล หรือไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือเพราะการละเลยหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> • กำหนดความเสียหายอย่างกว้างๆ ที่เป็นผลมาจากการปฏิเสธ การไม่ให้ความสนใจอันควร หรือความล่าช้าที่ไม่มีเหตุผลสมควร ของกระบวนการยุติธรรม อันได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> • ความเสียหายจากการสูญเสียรายได้ การดำรงชีพ หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกิดจากการถูกปฏิเสธหรือจากความล่าช้า • ความเสียหายทางอารมณ์และทางจิตใจ และการที่ความสุขในชีวิตต้องหายไป อันเป็นผลมาจากการถูกปฏิเสธหรือความล่าช้า • ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงในการแสวงหาการชดเชย รวมทั้งการเดินทาง • จัดเตรียมบริการสำหรับความเสียหายที่เกิดจากความรุนแรงอื่นๆ ที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต้องประสบ อันเป็นผลมาจากการปฏิเสธไม่ให้บริการหรือสร้างความล่าช้าอย่างไม่มีเหตุผลสมควร • กระบวนการร้องเรียนต่อรัฐให้ทำการแก้ไข ชดเชย (redress) นั้น จะต้องมีความรีบเร่ง ไม่เสียค่าใช้จ่าย และปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> • ต้องทำให้มั่นใจว่าการร้องเรียนจะไม่ผลัดกันไม่ให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้เข้าถึงบริการด้านความยุติธรรม • คำร้องต่างๆ จะต้องได้รับการพิจารณาในเวลาอันสมควร

บริการที่จำเป็น : 7. กระบวนการหลังพิพากษา (POST TRIAL PROCESSES)	
<p>ระบบ/กระบวนการยุติธรรมสามารถมีบทบาทอันสำคัญในการป้องกันความรุนแรงไม่ให้เกิดขึ้นอีกในอนาคต ทั้งโดยการส่งสัญญาณที่ชัดเจนไปสู่ชุมชนว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นสิ่งที่รับไม่ได้ และทั้งในบทบาทที่จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้กระทำผิดต้องรับโทษและได้รับการฟื้นฟูเพื่อลดการกระทำผิดซ้ำ จารีตประเพณีและมาตรฐานสากลต่างๆ เรียกร้องให้รัฐพัฒนาและประเมินผลโครงการดูแลและบูรณาการฟื้นฟูสำหรับผู้กระทำผิดที่ให้ความสำคัญอันดับต้นๆ กับความปลอดภัยของผู้เสียหาย เช่นเดียวกับทำให้แน่ใจว่าจะมีการกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ มาตรฐานเหล่านี้เรียกร้องให้รัฐมั่นใจว่าจะมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อจัดการความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงที่ถูกคุมขัง ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
7.1 การแทรกแซงเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่คุกคามต่อความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง	<ul style="list-style-type: none"> • เมื่อมีคำสั่งให้ผู้กระทำผิดเข้ารับการรักษาฟื้นฟู ต้องมั่นใจว่าโครงการเขียวนั้นจะลดการกระทำผิดซ้ำ (recidivism) และส่งเสริมให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมีความปลอดภัยด้วย • มั่นใจว่าจะมีการประเมินผลผู้กระทำผิดว่ามีความเหมาะสม ก่อนที่จะรับตัวเข้าโครงการบำบัด และมีการประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นประการสำคัญ หมายความว่า <ul style="list-style-type: none"> • มีการปรึกษาหารือกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในเวลาที่ต้องทำการประเมิน เมื่อมีทางเลือกต่างๆ ให้พิจารณาเช่นเดียวกับการประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง • มีการแจ้งให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทราบการตัดสินใจทั้งหมดหลังจากพิจารณาคดี • มั่นใจว่าการฟื้นฟูจะเป็นส่วนหนึ่งของคำพิพากษาลงโทษ (conviction) แทนที่จะเป็นทางเลือกที่จะไม่ลงบันทึกประวัติอาชญากรรม • มั่นใจตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการกำกับดูแลโครงการบำบัดต่างๆ • จัดให้มีผลลัพธ์ที่เหมาะสมสำหรับผู้กระทำผิดที่ไม่สามารถผ่านโครงการบำบัดได้อย่างเป็นที่น่าพอใจ

<p>7.2 การป้องกันและการรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ถูกคุมขังไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าบริการต่างๆ จะมียู่อู่เพื่อรับมือกับและป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ถูกคุมขังไม่ว่าด้วยเหตุผลใด • มั่นใจว่าบริการต่างๆ จะมียู่อู่สำหรับผู้หญิงที่ถูกคุมขังที่ประสบกับความรุนแรงก่อนที่จะถูกคุมขัง • ระบุและป้องกันการเป็นผู้เสียหายอีกครั้งในบรรดาผู้ต้องขังหญิง ในระหว่างการเข้าเยี่ยมของคู่ครองหรืออดีตคู่ครองที่มีพฤติกรรมละเมิด • มั่นใจว่าจะมีมาตรการป้องกันสำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจในการคุมขัง (correctional authorities) คือ <ul style="list-style-type: none"> • การตรวจสอบทัณฑสถานเป็นระยะโดยหน่วยงานที่ไม่ใช่ภาครัฐ (arms-length body) ที่ประกอบด้วยสมาชิกสตรี • การตรวจร่างกายของผู้ต้องขังหญิงจะใช้ผู้ตรวจที่เป็นหญิงเท่านั้น • การอำนวยความสะดวกให้มีการติดต่อกับโลกภายนอก ครอบครัว และ/หรือกับลูกๆ หากผู้ต้องขังต้องการเช่นนั้น • จำแนกประชากรผู้ต้องขังโดยเพศและกลุ่มผู้ใหญ่/กลุ่มผู้เยาว์ • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีมาตรการพิเศษเพื่อปกป้องผู้หญิงที่ถูกคุมขังร่วมกับลูกๆ ของเธอ • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการช่วยเหลือและมาตรการที่เข้าถึงได้เพื่อเยียวยา (redress) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในระหว่างการคุมขัง <ul style="list-style-type: none"> • ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่จะร้องเรียน และขั้นตอนและวิธีการต่างๆ ที่จะต้องทำตาม • กระบวนการร้องเรียนที่เรียบง่าย ปลอดภัย และเป็นความลับ • การเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย • การคุ้มครองเฉพาะหน้าและระยะยาวจากการแก้แค้น (retaliation) ในทุกรูปแบบ • การเข้าถึงบริการและคำปรึกษาด้านจิตวิทยา • การตรวจสอบรายงานทุกระดับเกี่ยวกับความรุนแรงโดยผู้ต้องขัง โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบและเป็นอิสระ และเคารพหลักการแห่งการรักษาความลับ
<p>7.3 การลดความเสี่ยง (exposure) ต่อความรุนแรงที่ผู้กระทำผิดที่เป็นหญิงอาจต้องเผชิญในที่คุมขังและการให้บริการต่างๆ หลังการพ้นโทษ (post detention services)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีบริการระหว่างการคุมขังและหลังการพ้นโทษสำหรับผู้กระทำผิดที่เป็นหญิง เพื่อลดการต้องเผชิญกับความรุนแรง • โครงการบำบัดฟื้นฟูและบูรณาการที่รวมเอาโครงการฝึกทักษะ การอบรมอาชีพ และการสร้างศักยภาพเพื่อให้มั่นใจว่าผู้กระทำผิดหญิงที่เป็นผู้เสียหายจากความรุนแรงจะสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดการละเมิดในอดีต • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีภาคทัณฑ์ที่ปรับให้เหมาะสมรายกรณี (tailored probation) และมีผู้ให้บริการอื่นๆ ตระหนักถึงพลังของความรุนแรงที่มีฐานทางเพศสภาพ • การประสานงานและการบูรณาการบริการต่างๆ เพื่อส่งเสริมผู้หญิงที่ถูกปล่อยตัวจากการคุมขังแล้ว

บริการที่จำเป็น : 8. ความปลอดภัยและการคุ้มครอง (SAFETY AND PROTECTION)	
<p>มาตรการคุ้มครองสำหรับผู้หญิงที่ประสบความรุนแรงจากคู่ครองหรือความรุนแรงทางเพศเป็นสิ่งที่วิกฤติยิ่งในการยุติความรุนแรงและป้องกันการเกิดเหตุซ้ำ หรือการข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง ผู้หญิงมีสิทธิที่จะมีชีวิตอันปราศจากความรุนแรงและปราศจากความกลัวว่าจะได้รับความรุนแรง สิ่งนี้หมายความว่ามาตรการป้องกันต่างๆ จำเป็นต้องมีพร้อมให้บริการ โดยไม่คำนึงว่าจะต้องมีการฟ้องร้องคดีอาญา คดีแพ่ง คดีครอบครัว แล้วหรือไม่ และจะต้องมีการออกแบบเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้หญิงในการเข้าถึงความเป็นธรรม และเอื้อให้พวกเขาปลอดภัยตลอดการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรม</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
<p>8.1 การเข้าถึงมาตรการคุ้มครองทั้งเฉพาะหน้า เร่งด่วนและระยะยาว</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีมาตรการคุ้มครองเฉพาะหน้าและเร่งด่วน⁸ ที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทุกคนสามารถเข้าถึงได้ กล่าวคือ เป็นมาตรการที่ <ul style="list-style-type: none"> • พร้อมให้บริการเสมอและไม่เสียค่าใช้จ่าย • มีขั้นตอนการกรอกคำร้องที่เรียบง่ายและเป็นมิตร • ผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมมีหน้าที่ที่จะช่วยเหลือในการกรอกคำร้องให้สมบูรณ์ • สามารถเข้าถึงศาลได้แม้นอกเวลาทำงาน • อนุญาตให้ออกคำสั่งโดยฝ่ายเดียว (ex parte orders) เมื่อจำเป็น • มีการเข้าถึงศาลที่เหมาะสมแบบลัดขั้นตอน (fast track) / แบบเร่งด่วน

	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการคุ้มครองที่ออกแบบมาเฉพาะให้ตรงกับความต้องการของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ครอบครัวยุติธรรมของเธอ และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง • ผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมควรพิจารณาถึงมาตรการคุ้มครองที่กว้างที่สุดที่พร้อมให้บริการสำหรับพวกเขา • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามาตรการคุ้มครองไม่ต้องขึ้นอยู่กับขั้นตอนการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีครอบครัว • มั่นใจว่าหลักการพิสูจน์พยานหลักฐาน (evidentiary rules) ในการคุ้มครองการพิจารณาคดี จะไม่ถูกตีความอย่างคับแคบหรือในลักษณะที่เลือกปฏิบัติ • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีบริการพื้นที่ที่จะออกคำสั่งคุ้มครอง (protection orders) • มั่นใจว่าการแก้ไขปรับเปลี่ยนมาตรการคุ้มครองจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นอันดับแรก
<p>8.2 การบังคับใช้มาตรการคุ้มครอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าบทบาทและความรับผิดชอบสำหรับการบังคับใช้มาตรการคุ้มครอง จะมีนิยามอย่างชัดเจน (เช่น คำสั่งคุ้มครองของศาลและคำสั่งศาลอื่นๆ ที่แย้ง และ/หรือ เป็นเงื่อนไขสำหรับการปล่อยตัว/การให้ประกันตัวผู้กระทำความผิด) <ul style="list-style-type: none"> • มาตรการคุ้มครองมีผลในทันที • มีการส่งสำเนามาตรการคุ้มครองจากศาลไปยังฝ่ายตำรวจ • มีการส่งสำเนามาตรการคุ้มครองให้แก่เจ้าพนักงานในสนามและเจ้าหน้าที่รับส่งหนังสือราชการ โดยฝ่ายได้รับจะเก็บสำเนาไว้ในที่ที่เรียกใช้งาน • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการกำกับดูแลมาตรการคุ้มครองอย่างเหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> • ในสถานการณ์ที่ผู้ต้องสงสัยถูกคุมขัง ให้แจ้งเจ้าพนักงานในสถานคุมขังทราบถึงมาตรการคุ้มครอง และขอให้เจ้าพนักงานนั้นติดตามอย่างใกล้ชิด หากมีการติดต่อใดๆ จากภายนอก ทั้งนี้เพื่อป้องกันการละเมิดมาตรการคุ้มครอง (ตัวอย่างเช่น โทรศัพท์ อีเมล) • มั่นใจว่าจะมีการรับมือในกรณีละเมิดมาตรการคุ้มครองอย่างทันทีและรวดเร็ว <ul style="list-style-type: none"> • ผู้ละเมิดจะถูกจับกุมและนำตัวขึ้นศาล • การละเมิดคำสั่งศาลถือเป็นเรื่องร้ายแรง และถือเป็นคดีอาญา และจะมีการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมโดยศาล • ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจะไม่ต้องรับโทษกรณีที่มีการละเมิดคำสั่งคุ้มครอง และเฉพาะผู้กระทำความผิดที่จะต้องทำตามคำสั่งนั้น • กำหนดให้ผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมต้องรับผิดชอบสำหรับการกระทำหรือการไม่กระทำใดๆ ที่จะบังคับใช้มาตรการคุ้มครอง
<p>8.3 การประเมินความเสี่ยง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าจะมีการประเมินความเสี่ยงด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวกรอง (intelligence) อย่างทันเวลา <ul style="list-style-type: none"> • รวบรวมข่าวกรองจากหลายแหล่ง • ค้นหาจากมุมมองของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อการคุกคามที่อาจเกิดขึ้น • พัฒนาและดำเนินการกลยุทธ์เพื่อจัดหรือลดความเสี่ยงของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • มั่นใจว่าจะมีการประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องเพื่อดูว่ามีความเปลี่ยนแปลงในภาวะเสี่ยงและต้องดำเนินการที่เหมาะสมอย่างไรเพื่อให้ผู้เสียหายมีความปลอดภัย • มั่นใจว่าจะมีการประเมินความเสี่ยงร่วมกับผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการตัดสินใจ • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าในการประเมินความเสี่ยงอย่างน้อยที่สุดจะต้องมีประเด็น <ul style="list-style-type: none"> • ความเสี่ยงต่อชีวิตและความเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรงซ้ำ • ระดับหรือขอบเขตของอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ครอบครัวยุติธรรมของเธอ หรือคนอื่นที่เกี่ยวข้อง • การถูกทำให้เป็นผู้เสียหายที่ผ่านมา (prior victimization) • การคุกคามข่มขู่ที่เธอเคยประสบและการคุกคามนั้นยังคงดำเนินอยู่ หรือการคุกคามว่าจะใช้อาวุธ • มีพยานหลักฐานว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นหรือมีการทำให้หวาดกลัว (intimidation) • สถานะของความสัมพันธ์
<p>8.4 การวางแผนเพื่อความปลอดภัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าจะมีการพัฒนา คำแนะนำงาน และประเมินผลแผนความปลอดภัยอย่างเหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> • แผนความปลอดภัยที่กำหนดโดยผลการประเมินความเสี่ยง • ทำงานร่วมกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เพื่อ <ul style="list-style-type: none"> • ค้นหาทางเลือกและทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ • วางแผนว่าเธอจะปกป้องตัวเองและครอบครัวและคนที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้อย่างไรในบริบทและสถานการณ์ต่างๆ • ทบทวนและปรับแผนความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

<p>8.5 การให้ความสำคัญกับประเด็นความปลอดภัยในการตัดสินใจทุกเรื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> การรักษาความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ครอบครัวของเธอ และบุคคลอื่น ถือเป็นหัวใจสำคัญของปฏิบัติการด้านยุติธรรม มั่นใจว่าข้อมูลทั้งหมด รวมทั้งผลประโยชน์ความเสี่ยง จะมีพร้อมก่อนที่จะมีการตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับการจับกุม คမ်းบัง ค้างเงื่อนไขการปล่อยตัว ภาคทัณฑ์ หรือมั่นใจในตัวผู้กระทำผิด ข้อมูลเหล่านี้ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> เคยมีประวัติความรุนแรงมาก่อนหรือไม่ ความกลัวของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงว่าจะมีความรุนแรงเกิดขึ้นอีกและเหตุผลของความกลัวนั้น ความเห็นของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต่อความเป็นไปได้ที่ผู้ละเมิดจะปฏิบัติตามเงื่อนไขการปล่อยตัว การคุกคามใดๆ หรือการเพิ่มขึ้นของความรุนแรง การตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับการปล่อยตัวผู้ต้องสงสัยหรือผู้กระทำผิดจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและความปลอดภัยของเธอ <ul style="list-style-type: none"> หากมีความเสี่ยงมากพอที่จะมีความรุนแรงหรือมีความกังวลใดๆ ว่าผู้ต้องสงสัยจะไม่ทำตามเงื่อนไขการปล่อยตัว ก็ให้ตำรวจว่าควรกักขังผู้ต้องสงสัยไว้ก่อนในระหว่างการพิจารณาคดีหรือไม่
<p>8.6 มาตรการร่วมในการคุ้มครอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ในขณะที่การดำเนินคดีเริ่มขึ้น จะต้องมีการประสานงานมาตรการคุ้มครองร่วมกันระหว่างฝ่ายอาญา ฝ่ายแพ่ง ฝ่ายครอบครัว ฝ่ายปกครอง โดย <ul style="list-style-type: none"> คำนึงถึงระบบลงทะเบียนสำหรับคำสั่งคุ้มครองต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ให้บริการยุติธรรมทั้งหมดจะเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ มั่นใจว่ามีการเชื่อมต่อข้อมูลร่วมกันอย่างถูกกฎหมายและปลอดภัย โดยปกป้องความลับของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงในขณะเดียวกัน
<p>8.7 การคุ้มครองและและบริการช่วยเหลือที่มีการประสานงานอย่างดี</p>	<ul style="list-style-type: none"> ทำงานร่วมกับผู้ให้บริการอื่นๆ เพื่อพัฒนาและดำเนินกระบวนการผสมผสานด้านวิถีปฏิบัติและเครือข่ายการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ เพื่อ <ul style="list-style-type: none"> จัดการและนิเทศมาตรการฉุกเฉิน สร้างระบบให้กับการทำงานเชิงประสาน พัฒนามาตรฐานสำหรับบริการส่งต่อ มั่นใจว่ามาตรการช่วยเหลือ เช่น เงินช่วยเหลือเด็กหรือเงินเลี้ยงดูจะมีพร้อมเพื่อช่วยให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงสามารถสร้างชีวิตใหม่ได้อย่างปลอดภัย

บริการที่จำเป็น : 9. การส่งเสริมและการช่วยเหลือ (SUPPORT AND ASSISTANCE)	
<p>ปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะประกันว่าผู้หญิงทุกคนได้เข้าถึงความยุติธรรมคือการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือระหว่างกระบวนการยุติธรรม กฎหมายและมาตรฐานสากลอ้างอิงถึงความสำคัญของความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ข้อมูลที่พร้อมใช้ถูกต้องและสมบูรณ์ บริการช่วยเหลือผู้เสียหายและพยาน และความช่วยเหลือจากภาคงานอื่นๆ (เช่น สุขภาพ สถานพักพิง สังคมสงเคราะห์ คำปรึกษา) บริการเหล่านี้สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้หญิง ทำให้พวกเธอสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง โดยเข้าใจสิทธิและทางเลือกเพื่อความยุติธรรมต่างๆ</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
<p>9.1 ข้อมูลที่ใช้การได้ ถูกต้อง เข้าถึงได้ และครอบคลุมครบถ้วน</p>	<ul style="list-style-type: none"> มั่นใจว่ามีข้อมูลหลากหลายด้าน โดยอย่างน้อยที่สุดต้องมี <ul style="list-style-type: none"> คำอธิบายที่ชัดเจนเรื่องกระบวนการยุติธรรมในภาษาและรูปแบบต่างๆ ที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มสตรีที่หลากหลาย บทบาทและความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานด้านยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลด้านสิทธิและการเยียวยา รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพเดิม (restitution) และชดเชยความเสียหาย (compensation) ข้อมูลวิธีและสถานที่ที่จะขอความช่วยเหลือทางกฎหมายและคำแนะนำ ข้อมูลด้านชนิดของบริการต่างๆ ที่มีให้ และผู้ให้บริการที่มีอยู่ และการเข้าถึงบริการเหล่านั้น มาตรการคุ้มครองที่มีพร้อมให้บริการ

<p>9.2 บริการทางกฎหมาย</p>	<p>กรณีกฎหมายอาญา</p> <ul style="list-style-type: none"> • ในเขตอำนาจศาลที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงไม่ได้รับอนุญาตให้แสดงต่อศาลว่าจะได้รับผลทางกฎหมาย (standing) ในคดีอาญา ให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้จัดบริการด้านกฎหมาย • ในเขตอำนาจศาลที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้รับอนุญาตให้แสดงต่อศาลว่าจะได้รับผลทางกฎหมายในคดีอาญา บริการทางกฎหมายควรมีราคาสมเหตุสมผล และสำหรับผู้ที่ไม่มีปัจจัยเพียงพอ หรือเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ก็ให้จัดบริการทางกฎหมายนั้นโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย (การช่วยเหลือค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย หรือ legal aid) <ul style="list-style-type: none"> • บริการทางกฎหมายได้แก่ ข้อมูลทางกฎหมาย คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และการเป็นตัวแทนโดยชอบธรรม • กระบวนการทางปกครองที่เรียบง่ายและให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย • หากมีการประเมินความสามารถที่จะจ่าย (means test) ค่าธรรมเนียมทางกฎหมายได้โดยคำนวณจากรายรายได้ในครัวเรือนของครอบครัวหนึ่งๆ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกของครอบครัว หรือผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงไม่สามารถเข้าถึงรายได้ของครอบครัว ให้คำนวณอัตราค่าธรรมเนียมจากรายได้ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ร้องขอความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายทางกฎหมายเท่านั้น <p>ในกรณีของคดีแพ่ง ครอบครัว และ/หรือ คดีเกี่ยวกับทางปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าบริการทางกฎหมายจะมีราคาที่ไม่แพง • ให้บริการที่รอบด้าน เช่น ข้อมูลทางกฎหมาย คำแนะนำ ความช่วยเหลือและการเป็นตัวแทนโดยชอบธรรม • มั่นใจว่ามีกระบวนการทางปกครองที่เรียบง่ายและให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย • หากการประเมินความสามารถที่จะจ่าย (means test) ค่าธรรมเนียมทางกฎหมายได้คำนวณจากรายได้ในครัวเรือนของครอบครัวหนึ่งๆ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกของครอบครัว หรือผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงไม่สามารถเข้าถึงรายได้ของครอบครัว ให้คำนวณอัตราค่าธรรมเนียมจากรายได้ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ร้องขอความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายทางกฎหมายเท่านั้น <p>ในสถานการณ์ที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงถูกกล่าวหา หรือถูกต้องข้อหาว่ากระทำความผิดทางอาญา</p> <ul style="list-style-type: none"> • ต้องแน่ใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ถูกกล่าวหาจะเข้าถึงความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายทางกฎหมายนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่เข้าสู่ระบบยุติธรรมทางอาญา • มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และต้องคดีทางแพ่ง/ครอบครัว จะเข้าถึงความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย
<p>9.3 บริการสนับสนุนผู้เสียหายและพยาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีความช่วยเหลืออย่างรอบด้านสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง บริการดังกล่าวควรประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> • ข้อมูลและคำแนะนำ • การช่วยเหลือด้านอารมณ์และจิตวิทยาสังคม • ความช่วยเหลือในทางปฏิบัติ (เช่น การเดินทางไปกลับศาลยุติธรรม) • การเตรียมตัวและการหนุนช่วยในศาลยุติธรรม • การคุ้มครองจากการถูกทำให้เป็นผู้เสียหายซ้ำสอง • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบริการช่วยเหลือเข้าถึงได้ง่ายและพร้อมให้บริการเสมอ <ul style="list-style-type: none"> • บริการช่วยเหลือที่ไม่มีค่าใช้จ่าย • บริการช่วยเหลือที่มีพร้อมตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และหากเข้าไม่ถึง ก็ยังมีกลไกที่จะช่วยให้ผู้เสียหายได้เข้าถึงทรัพยากรต่างๆ โดยใช้รูปแบบทดแทนอื่น • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการบริการช่วยเหลือที่ทันเวลาตลอดเส้นทางแห่งความยุติธรรม (justice continuum) • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบริการช่วยเหลือมีการปรับให้เข้ากับความต้องการของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าความช่วยเหลือมีความเป็นมิตรกับเด็ก สำหรับทั้งเด็กหญิงที่เป็นผู้เสียหายและผู้หญิงที่เป็นผู้เสียหายพร้อมด้วยลูกของเธอ เมื่อพวกเขาขอใช้บริการ • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบุคคลที่ช่วยเหลือมีความเป็นมืออาชีพหรือไม่ก็เป็นอาสาสมัครที่ได้รับการอบรมให้เข้าใจความซับซ้อนของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเข้าใจระบบด้านความยุติธรรมต่างๆ
<p>9.4 การส่งต่อไปยังผู้ให้บริการด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทำงานร่วมกับผู้ให้บริการอื่นๆ เพื่อพัฒนาและดำเนินงานเกณฑ์พีธีแบบผสมผสานและเครือข่ายส่งต่อที่มีประสิทธิภาพเพื่อ <ul style="list-style-type: none"> • เชื่อมโยงผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงกับบริการทางการแพทย์และสังคมที่จำเป็น (ตัวอย่าง เช่น สถานที่พักพิง การดูแลทางการแพทย์และทางจิตใจ) • จัดระบบให้กับการทำงานอย่างสอดคล้องประสาน • พัฒนามาตรฐานสำหรับบริการส่งต่อ

บริการที่จำเป็น : 10. การสื่อสาร	
<p>การสื่อสารคือหัวใจสำคัญของระบบยุติธรรม ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจำเป็นต้องรู้ว่ามีคนรับฟังพวกเขา และเข้าใจความต้องการด้านยุติธรรมที่เปลี่ยนไปตามเวลาของเธอ ข้อมูลและวิธีการสื่อสารสามารถสร้างพลังให้กับผู้เสียหายที่จะตัดสินใจอย่างรู้พร้อมเกี่ยวกับส่วนร่วมของเธอในระบบยุติธรรม การบริการจัดการข้อมูลและการสื่อสารระหว่างหน่วยงานที่ให้บริการในภาคด้านความยุติธรรมและนอกภาคด้านความยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญอันดับแรกกับการรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว จะช่วยลดความเสี่ยงที่ผู้เสียหายต้องเผชิญในระหว่างที่เรียกร้องขอความเป็นธรรม</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
<p>10.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริการยุติธรรมที่เข้าถึงได้และเข้าถึงง่าย</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบริการที่จัดให้มีเพียงพอและทันเวลา ในลักษณะที่คำนึงถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย ข้อมูลเหล่านี้ควรประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> • คำอธิบายที่ชัดเจนเรื่องกระบวนการยุติธรรมในภาษาและรูปแบบต่างๆ ที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มสตรีที่หลากหลาย • คำอธิบายที่ชัดเจนเรื่องบทบาทและความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานด้านยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง • กลไกด้านความยุติธรรมที่มีพร้อม ระเบียบพิธีการ และการเยียวยา (remedies) • ข้อมูลเกี่ยวกับคดีเฉพาะของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • มั่นใจว่าข้อมูลมีการส่งต่อไปในลักษณะที่คำนึงถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย โดย <ul style="list-style-type: none"> • พร้อมให้บริการในภาษาของผู้ใช้งาน มากเท่าที่จะเป็นไปได้ • พร้อมให้บริการในรูปแบบต่างๆ (เช่น ทางวาจา การเขียน สื่ออิเล็กทรอนิกส์) • ความเป็นมิตรกับผู้ใช้และมีภาษาที่เรียบง่าย • มั่นใจว่าป้ายบอกหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ตามสำนักงานด้านความยุติธรรมจะตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ
<p>10.2 การสื่อสารที่ส่งเสริมศักดิ์ศรีและเคารพผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าการสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการงานยุติธรรมและผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และ/หรือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้แทนโดยชอบธรรม จะ <ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีการตัดสินตำหนิ มีความเห็นอกเห็นใจ และมีความเอื้ออาทร • รับรองในสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงตลอดกระบวนการ และสิ่งที่สำคัญ คือ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต้องรู้สึกว่าการแจ้งความเรื่องความรุนแรงของเขามีคนรับฟังอย่างจริงจัง - คำร้องขอเขามีความน่าเชื่อถือและถูกต้อง จนกว่าจะพิสูจน์เป็นอย่างอื่น - เขาได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพ และอย่างดีที่สุดเท่าที่จะจัดหาให้ได้ • ได้รับการเคารพ • ไม่ถูกทำให้กลายเป็นผู้เสียหายซ้ำสอง • เหมาะสมกับอายุ • มั่นใจว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจะรู้สึกว่าจะเสี่ยงของเขามีคนรับฟัง และเขามีโอกาสที่จะ <ul style="list-style-type: none"> • บอกเล่าเรื่องราวของตัวเอง • มีคนรับฟังและมีคนบันทึกเรื่องราวของเธออย่างถูกต้อง • มีประสบการณ์ที่เป็นบวกในการทำงานร่วมกับผู้ให้บริการด้านความยุติธรรม • สามารถเล่าถึงผลกระทบของความรุนแรงที่มีต่อเธอ • มั่นใจว่าการสื่อสารจะใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและมีการอธิบายอย่างอดทน • มั่นใจว่าจะมีการรักษาความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • มั่นใจว่าจะมีการรักษาความลับของข้อมูลที่เขาให้ และจะมีการห้ามเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเธอและการมีส่วนร่วมของผู้เสียหายในกระบวนการ

<p>10.3 การสื่อสารกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงตลอดกระบวนการยุติธรรม โดยระลึกว่าเธออาจจะตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยงอย่างมากที่จะเผชิญกับความรุนแรงต่อเนื่องจากผู้ละเมิด • ความเสี่ยงของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง จะเป็นตัวกำหนดชนิดและปริมาณของการสื่อสารที่จำเป็นต้องมี • การรับฟัง หรือ พบกันตัวต่อตัวเมื่อ <ul style="list-style-type: none"> - มีการเปลี่ยนแปลงในระดับความเสี่ยงของเธอ - ผู้ต้องสงสัยถูกปล่อยตัว หนีไป หรือกำลังจะได้รับการปล่อยตัว หรือถูกปล่อยตัวแล้ว หรืออยู่ระหว่างภาคทัณฑ์ หรือปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ - มีการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงวันขึ้นศาล • ยืนยันว่าผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงสามารถที่จะเข้าถึงบริการที่จัดไว้ให้ได้ • มั่นใจว่าผู้ให้บริการด้านยุติธรรมได้รับมอบหมายให้ติดตามผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และให้ข้อมูลติดต่อกลับเธอ จะมีการตอบรับในทันทีในกรณีที่น่าจะมีหรือมีความรุนแรงจากการละเมิดคำสั่งคุ้มครอง • มั่นใจว่าจะมีกลไกที่จะจัดรายงานแจ้งความให้กับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และ/หรือ ฝ่ายกฎหมายของพวกเขา เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง
<p>10.4 การสื่อสารระหว่างหน่วยงานด้านยุติธรรมที่สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้ให้บริการด้านความยุติธรรม • ข้อมูลต้องเชื่อมต่อกันภายใต้ข้อกำหนดความเป็นส่วนตัวส่วนบุคคลและการรักษาความลับ • การเปิดเผยข้อมูลจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อวัตถุประสงค์เดียวกับที่ได้รับหรือรวบรวมข้อมูลมาเท่านั้น • ต้องขอความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลจากผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และ/หรือ พ่อแม่/ผู้ปกครอง และผู้แทนโดยชอบธรรม เมื่อเป็นไปได้ • ส่งเสริมการส่งผ่านข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ • พัฒนาระบบวิธีการและกลไกส่งต่อ/ทางผ่าน (pathways) ที่ทำให้เกิดการส่งผ่านของข้อมูลอย่างตรงเวลาและมีประสิทธิภาพ ในระหว่างผู้ให้บริการด้านความยุติธรรม
<p>10.5 การสื่อสารระหว่างหน่วยงานด้านความยุติธรรมและหน่วยงานอื่นๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าจะมีการส่งต่อข้อมูลตามข้อกำหนดการรักษาความเป็นส่วนตัวและความลับ • ต้องขอความยินยอมพร้อมใจในการเปิดเผยข้อมูลจากผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เมื่อเป็นไปได้

บริการที่จำเป็น : 11. การประสานระหว่างหน่วยงานยุติธรรม (COORDINATION AMONG JUSTICE AGENCIES)	
<p>เนื่องจากมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่หลากหลายในหน่วยงานด้านยุติธรรมแต่ละหน่วย และภารกิจที่แตกต่างกันไปสำหรับผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมทั้งหลาย การรับมืออย่างสอดคล้องประสานจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพื่อให้แน่ใจว่าบริการจำเป็นพื้นฐานด้านความยุติธรรมและงานตำรวจจะถูกนำเสนออย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โดยยังผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง การประสานงานยังสร้างมาตรฐานแห่งความโปร่งใส (transparent standards) และความคาดหวังต่อหน่วยงานยุติธรรมแต่ละหน่วย พร้อมทั้งมีส่วนช่วยให้เกิดการสื่อสารและการเชื่อมโยงที่ดีขึ้นระหว่างหน่วยงานด้านความยุติธรรมและผู้ให้บริการต่างๆ จากมุมมองของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง การประสานความร่วมมือให้บริการจำเป็นพื้นฐานหมายความว่า เธอจะได้รับความเข้าใจเป็นหนึ่งเดียวซึ่งสิทธิและสถานการณ์ของเธอ และได้รับบริการที่เหมือนกัน มีคุณภาพสูงจากทุกหน่วยงานที่ให้บริการ ผู้ให้บริการด้านความยุติธรรมเป็นสมาชิกที่มีคุณค่ายิ่งในกลไกประสานงานแบบสหวิชาชีพ ซึ่งจะได้กล่าวถึงในหมวดที่ 5 ว่าด้วยการประสานความร่วมมือและการจัดระบบงานประสาน (Coordination and Governance)</p>	
องค์ประกอบหลัก	แนวทาง
<p>11.1 การประสานงานระหว่างหน่วยงานด้านความยุติธรรมต่างๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มั่นใจว่าจะมีการรับมือทางด้านความยุติธรรมอย่างผสมผสานและร่วมมือกัน โดย <ul style="list-style-type: none"> • มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางโดยผู้เกี่ยวข้อง • มีความเข้าใจที่สอดคล้องและร่วมกันในเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง • มีขอบเขตด้านปรัชญาเรื่องการรับมือต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงในระหว่างหน่วยงานทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง • ความรับผิดชอบชัดเจนของหน้าที่ของหน่วยงานทั้งหมด ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายและตัวชี้วัดผลการทำงานที่ชัดเจน - การกำกับดูแลและประเมินผลกระทบอย่างต่อเนื่อง • วิธีการส่งต่อข้อมูล โดยอยู่ในข้อกำหนดทางกฎหมายในแง่ของการรักษาความเป็นส่วนตัวและความลับ • ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเป้าหมายของการประสานความร่วมมือคือการจัดให้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง • ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีแนวปฏิบัติอันสอดคล้องและกลมกลืนกันในการ <ul style="list-style-type: none"> • บริหารจัดการกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิง • ประเมินความเสี่ยง • ทำแผนเรื่องความปลอดภัย (safety planning)

บทที่ 4

เครื่องมือและทรัพยากร

- UNODC, *Strengthening Crime Prevention and Criminal Justice Response to Violence against Women*, หาได้ที่ www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Strengthening_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice_Response_to_Violence_against_Women.pdf.
- UNODC, *Handbook and Training Curriculum on Effective Police Responses to Violence against Women*, หาได้ที่ www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/hb_eff_police_responses.pdf.
- UNODC and UNICEF, *Handbook for Professionals and Policymakers on Justice in matters involving child victims and witnesses of crime*, หาได้ที่ www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/hb_justice_in_matters_professionals.pdf.
- UNODC, *Handbook on effective prosecution responses to violence against women and girls*, หาได้ที่ https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/14-02565_Ebook_new.pdf.
- UN Women, *Handbook for National Action Plans on Violence against Women*, หาได้ที่ www.un.org/womenwatch/daw/handbook-for-nap-on-vaw.pdf.
- UN Women, *Handbook for Legislation on Violence against Women*, หาได้ที่ www.un.org/womenwatch/daw/vaw/handbook/Handbook%20for%20legislation%20on%20violence%20against%20women.pdf.
- UN Women, หลักสูตรและข้อมูลต่างๆ ในชุดความรู้ Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women, หาได้ที่ www.endvawnow.org.
- Cusack, S. *Eliminating judicial stereotyping: Equal access to justice for women in gender-based violence cases*, หาได้ที่ www.ohchr.org/EN/ISSUES/Women/WRGS/Pages/Documentation.aspx.

(หมายเหตุท้ายบท Guideline Endnotes)

- 1 ชุดบริการที่จำเป็นที่เกี่ยวกับการป้องกันนั้นอาศัยเค้าโครงจากกลยุทธ์ต้นแบบว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมดังที่เห็นชอบโดยสมาชิกแห่งสหประชาชาติในเรื่องแผนยุทธศาสตร์ต้นแบบและมาตรการในทางปฏิบัติว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง ในด้านการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม (Updated Model Strategies and Practical Measures on the Elimination of Violence against Women in the Field of Crime Prevention and Criminal Justice) (มติสมัชชาหมายเลข 65/228 ภาคผนวก) เช่นเดียวกับ แนวปฏิบัติสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม และ มติของสภากาชาดหมายเลข 2002/13 ภาคผนวก
- 2 บริการที่จำเป็นและแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้เสียหายที่เป็นเด็กหญิงมีฐานมาจากมาตรฐานและกฎหมายระดับสากลที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยแนวปฏิบัติด้านความยุติธรรมสำหรับผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็กในคดีอาญา (United Nations Economic and Social Council in the Guidelines on Justice in Matters Involving Child Victims and Witnesses of Crime) (มติของ ECOSOC หมายเลข 2005/20)
- 3 “การเป็นผู้เสียหายซ้ำ (Secondary victimization)” คือการกลายเป็นผู้เสียหายที่ไม่ได้เกิดจากอาชญากรรมโดยตรง แต่เกิดจากการที่สถาบันและบุคลากรต่างๆ ไม่สามารถตอบสนองต่อผู้ตกเป็นผู้เสียหายอย่างเพียงพอและสมควร
- 4 องค์การอนามัยโลกได้พัฒนา แนวปฏิบัติการดูแลทางนิติวิทยาศาสตร์สำหรับผู้เสียหายจากความรุนแรงทางเพศ องค์การอนามัยโลก (2004) และแนวปฏิบัติการดูแลด้านนิติเวชศาสตร์สำหรับผู้เสียหายจากความรุนแรงทางเพศ (Guidelines for medico-legal care for victims of sexual violence) (Geneva) ควรมีการหลีกเลี่ยงที่จะพึ่งพาพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์จนมากเกินไป เพราะไม่ใช่ว่าคดีทุกคดีที่เกี่ยวกับความรุนแรงจากคู่ครองหรือความรุนแรงทางเพศจากคนที่ไม่ใช่คู่ครองจะมีพยานหลักฐานที่สรุปได้ชัดเจน กรณีเหล่านี้เช่น เมื่อมีการแจ้งความย้อนหลังไปนานๆ ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงทำลายพยานหลักฐานด้วยการอาบน้ำชำระร่างกาย หรือรูปแบบความรุนแรงอื่นๆ

เช่น ความรุนแรงทางจิตใจโดยคู่ครองอาจจะไม่มีพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ปรากฏให้เห็น

- 5 การใช้วิธีการไกล่เกลี่ยหรือยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ restorative justice practices เพื่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นสิ่งที่ซับซ้อนด้วยเหตุผลหลายประการ แต่เหตุผลหลักก็คือความไม่เท่าเทียมกันในความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ระหว่างผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและผู้ที่ทำให้เกิดการละเมิด ซึ่งมักจะถูก เอาเปรียบและขอยายระยะเวลา perpetuated and exploited ในกระบวนการเหล่านี้ออกไป ขณะที่มีการแนะนำแนวปฏิบัติต่างๆ ไว้ในกระบวนการนี้ แต่การนำไปใช้ก็ควรเป็นไปอย่างระมัดระวังและต้องคำนึงถึงพลวัตความรุนแรงจากคู่ครอง ประเด็นด้านอำนาจ และความปลอดภัย
- 6 การวิเคราะห์ผู้ก้าวร้าวที่มีอำนาจเหนือกว่า predominant aggressor analysis หมายความว่า การวิเคราะห์ที่จัดทำเพื่อระบุว่าใครคือผู้รุกรานที่มีนัยสำคัญที่สุดหรือเป็นผู้รุกรานหลัก ความรุนแรงในครอบครัวมักเกี่ยวข้องกับการควบคุมและการทำให้รู้สึกด้อยค่าที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยบุคคลที่ทำให้การละเมิด และการควบคุมผู้เป็นผู้เสียหาย และอาจจะรวมหรืออาจจะไม่รวมถึงความรุนแรงทางกายด้วย ผู้เสียหายของความรุนแรงในครอบครัวอาจตระหนักหรือมีปฏิกิริยาต่อตัวซึ่งบ่งชี้ด้านพฤติกรรมรุนแรงที่กำลังจะเกิดขึ้นที่ผู้ละเมิดแสดงออกเป็นนัย และกระทำการในลักษณะที่เหมือนกับว่าผู้รุกรานที่มีอำนาจเหนือกว่าไม่ได้เป็นคนสร้างความรุนแรงก่อนในบางกรณีด้วยซ้ำไป ความท้าทายในการประเมินอาการบอเหตุ (precursors) ของความรุนแรงคือกรณีที่อาการเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในระดับที่เป็นความรุนแรงทางกาย
- 7 การประชุมหารือในระดับนานาชาติได้ถกเถียงกันถึงคุณลักษณะที่จะช่วยพิจารณาว่าเมื่อใดควรทำโครงการฟื้นฟู/แทรกแซงเพื่อป้องกันการละเมิดซ้ำและการจัดลำดับความสำคัญให้กับความปลอดภัยของผู้เสียหาย มติเอกฉันท์คือการไม่ลงรายละเอียดไว้ในบริการจำเป็นพื้นฐาน แต่ให้อ้างถึงงานที่เคยทำไปแล้วโดยองค์การ UN Women ในคู่มือว่าด้วย แผนปฏิบัติการระดับชาติ และโดยองค์การ UNODC ใน พิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการว่าด้วยแผนการดำเนินงานสำหรับระบบยุติธรรมทางอาญาเพื่อป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง (Blueprint for Action:

An Implementation Plan for Criminal Justice Systems to Prevent and Respond to Violence against Women and Girls) คุณลักษณะดังกล่าวสำหรับโครงการเหล่านี้ประกอบด้วยทุนดำเนินงานที่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมด้านการกำกับดูแลอย่างตรงเวลาและการบังคับใช้กฎหมายในทันที ที่ได้รับการรับรองโดยหน่วยงานที่ให้การส่งเสริมการแจ้งกลับโดยผู้ตกเป็นผู้เสียหายว่ายังมีความรุนแรงเกิดขึ้นหรือไม่ มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานภายใต้การวิเคราะห์ทางเพศสภาพเชิงโครงสร้าง (gendered structural analysis) ของความรุนแรงต่อผู้หญิง ในทางตรงกันข้ามกับกระบวนการจัดการกับอารมณ์โกรธในลักษณะทั่วไปและลักษณะเฉพาะตน (simplistic or individualized anger management paradigm) และพันธสัญญาที่จะไม่สร้างความสัมพันธ์ใดๆ หรือทำการไกล่เกลี่ย (mediation)

8 มาตรการปกป้องคุ้มครองตามที่อธิบายไว้ว่าเป็นเรื่องฉุกเฉิน ความเร่งด่วน หรือระยะยาว มาตรการฉุกเฉิน (Emergency measures) หมายถึงมาตรการที่จะขอได้โดยฝ่ายเดียว (ex parte) โดยไม่ต้องมีการแจ้งผู้ทำการละเมิด ไม่จำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดและพิจารณาจากความสมดุลของความเป็นไปได้ต่างๆ (balance of probabilities) มาตรการเร่งด่วน (Urgent measures) คือ มาตรการที่มุ่งตรงไปศาล โดยไม่มีความล่าช้า เช่น ผ่านกระบวนการลัดขั้นตอน (fast track procedures) แต่การตัดสินใจยังต้องการไต่สวนพยานหลักฐานเต็มรูปแบบ (full hearing) มาตรการฉุกเฉินมักจะเป็นมาตรการคุ้มครองระยะสั้นกว่า ในขณะที่มาตรการเร่งด่วนจะดำเนินการนานกว่า ส่วนมาตรการคุ้มครองระยะยาว (Longer term measures) โดยทั่วไปจะต้องมีการไต่สวนเต็มรูปแบบเพื่อให้ผู้ละเมิดมีโอกาสให้ปากคำในส่วนของตน

9 หลักการและแนวปฏิบัติแห่งสหประชาชาติว่าด้วยความช่วยเหลือทางกฎหมายในระบบ/กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (มติสมัชชา ฉบับที่ 67/187 ภาคผนวก) ยุทธศาสตร์ต้นแบบและมาตรการเชิงปฏิบัติของสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงในด้านการป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม และปฏิญญาของสหประชาชาติว่าด้วยหลักการเบื้องต้นของความยุติธรรมสำหรับผู้เสียหายจากอาชญากรรมและการใช้อำนาจในทางที่ผิด (มติสมัชชา ฉบับที่ 40/34 ภาคผนวก) นอกจากมาตรฐานสากลเหล่านี้ แนวปฏิบัติแห่งสหประชาชาติว่าด้วยความยุติธรรมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายและพยานที่เป็นเด็กในกรณีอาชญากรรม มีความสำคัญเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผู้เสียหายที่เป็นเด็กหญิง (มติ ECOSOC ฉบับที่ 2005/20)

